

פורים התשפ"א

קונטרס

ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב, ויאמר

ה' אל משה כתוב זאת זכרון בספר ושים באזני

יהושע כי מחה אמהה את זכר עמלק מתחת

השמים, ויבן משה מזבח

ויקרא שמו

ה' נְסִי!

ויאמר, כי יד על כס י-ה מלחמה לה' בעמלק מדור דור

לקט מאמרים מלוקטים

מגיליון "אז נדברו"

בענייני פורים והמסתעף

ניתן לקנות בפלא': 054-8446691

לבירור נקודת המכירה הקרובה אליך - 052-7683095

כמו כן ניתן לקבל בדוא"ל:

A8447168@gmail.com

מפתח המאמרים

- מתי אתה מרגיש יותר התעלות? באלול או בערב פורים? 4
- הלכה (בקרוב ממש) למעשה 7
- היכוננו: בשושן פורים הועדה המכינה יוצאת לשטח להכנת התשתיות... 7
- משלוחי מנות לבני החברים 11
- מה הבדל בין "לא מצחיק ל-"לא צחוק...?"??? 13
- שאלה עצומה: למה את אחשוורוש לא תלו על שום עץ...??? חשבת על זה? 21
- משהו קטן למשמיעים ולממושמעים על השקלים בימים אלו... 31
- מה ההבדל בין שמחה ל---מצב רוח??? 34
- בלילה ההוא נדדה שנת מלכו של עולם... מעניין איזה לילה??? 40
- שנה זו!!! שנת התשפ"א, מה עיקר העבודה שלנו בפורים??? 49
- מעשה שהיה בפייביש הסנדלר... 51
- פורים: ערכת "עזרה ראשונה" לכל השנה כולה... 64

מתי אתה מרגיש יותר התעלות? באלול או בערב פורים?

הייתי נוכח באיזה חידון מסוג של טריוויה שנעשה לבחורים באחד מאיגודי בני הישיבות... שאלו שם שאלות אמריקאיות וכל הבחורים היו צריכים לענות... ואחת השאלות הייתה: באיזה יום בשנה אתה מרגיש הכי הרבה קרבת אלוקים והתעלות? ? ? שלוש תשובות: א. יום כיפור!!! ב. תחילת זמן. ג. סעודת פורים... יותר משמונים אחוז מהבחורים ענו **סעודת פורים!!!** האנשים מבחוץ שעמדו שם מהצד היו בטוחים שהבחורים האלו עשו צחוק... היה אפילו יהודי מבוגר אחד שהזדעזע כולו מהרמה הירודה של הבחורי ישיבות בדורנו. **אבל לא!!! הם לא התבדחו!!! הם צדקו!!!** ואני לא מתבייש להודות שגם אני עניתי את אותה תשובה...

כן... אני מרגיש בימים של פורים התעלות והתרוממות עוד יותר גדולה מעשרת ימי תשובה... **אה... מה אתה אומר עלי? ? ?** אתה בהלם ממני ומהבחורי ישיבות של היום... אתה בטח חושב שאני ליצן עם אף אדום עגול...

אז אני אוכיח לך מיניה וביה עד כמה אני צודק...

יש לי שאלה: מתי נראה לך יותר חשוב לתת צדקה? ? ? האם בעשרת ימי תשובה או בערב פורים? ? ?

ברור שבעשרת ימי תשובה!!! ללא ספק!!! בעשי"ת כתוב בגמ' להדיא: שתשובה ותפילה וצדקה מעבירים את רוע הגזירה!!! אנחנו מכריזים את זה בדמעות שלישי ב"נתנה תוקף..." כולנו מפחדים מיום הדין... וכולנו רוצים לסדר את עצמנו... וחז"ל מודיעים לנו בצורה מפורשת שצדקה זה אחד משלושת הדברים שמסדרים אותך ליום הדין...

ואני שואל אותך כעת נתונים יבשים: בקופות הצדקה... תנחש: מתי נכנסים יותר תרומות? ? ? בימים הנוראים או בפורים? ? ? **אז זהו!!! שלא תאמין!!!** אבל בפורים נכנסים כמויות הרבה יותר גדולות של צדקה מאשר בימים הנוראים!!! **כן... זה נתונים יבשים שמגיעים מהחפ"ק...**

איך אתה מסביר את זה? ? ?

זה הרי היה אמור להיות בדיוק הפוך!!! בערב פורים ש... שכל האוירה פורימית והכל צחוקים... אף אחד לא מבוהל ולא חרד מכלום... אז אין שום דחף ושום סיבה מיוחדת לתת צדקה... ואילו בימים הנוראים שזוחלים ורועדים מיום בואך... היו אמורים לתת כמויות הרבה יותר גדולות של צדקה??? נו... אז איך אתה מסביר את התופעה הזו שזה בדיוק הפוך??? דווקא בפורים כלל ישראל נתבעים ונותנים הרבה יותר צדקה מימים הנוראים???

נו... מה טמון בזה??? מה רואים מכאן???

שבסופו של דבר אין תחליף לכח של שמחה!!!

אין תחליף ללב שנפתח מתוך שמחה!!! הכח שיש לשמחה של פורים להרחיב את הלב... הוא כח ששווה עשרת מונית יותר מאימת הדין של ימים הנוראים... **הזו עובדה!!!** הוכחתי לך את זה מנתון עובדתי מקצועי!!!

אז אותו דבר בדיוק לגבי עבודת ה'...

כן... יש לנו את חודש אלול... שבחודש אלול אנחנו מתחזקים בתורה ובעבודת ה' מתוך אימת הדין... אבל בחודש אדר??? מי שתופס את אדר בצורה הנכונה... מי שלוקח את ההצתה של השמחה והטוב ללב של ה"משנכנס אדר..." ומגייס את זה לעבודת ה'... הוא יכול לנסוג ולהתעלות לחיזוק הרבה יותר ממה שהיה לו בחודש אלול מתוך אימת דין... ואם נראה לך שזה משפטים שמתאימים למוהר"ן מברסלב זיע"א... אז תתפלא לשמוע שגם הוילנא גאון זיע"א אומר את המשפטים האלו ממש על שמחת תורה. **וצריך לדעת את זה בחודש אדר ולנצל את זה...**

עכשיו חכה!!! כאן מגיעה ההסתייגות!!! נא לא להתבלבל ולא להפוך את הקערה על פיה!!!

באופן טבעי חודש אדר הוא חודש של ריפיון!!! **באופן טבעי** השמחה והעליצות של פורים בדרך כלל לא לוקחת אותנו למקום טוב... כי... כי... כי אל תשכח שהיצר הרע גם רוקד לצלילי המוזיקה הקצבית... והוא דווקא יודע להשתלב הרבה יותר בקלות באוירה של שמחה מאשר באוירה של רצינות... כך ש-נא לא להפוך לגמרי את הקערה על פיה!!! מה שאמרתי לך פה שחודש אדר

הוא חודש התעלות יותר מחודש אלול... זה... זה רק למי שתפס את המושכות חזק חזק... כי מי שלא...?! אז באופן טבעי זה בדיוק הפוך (ומכאן מגיע הזעזוע של אנשים שבטוחים שבחודש אדר יש רפיון ולא התעלות והם צודקים... כי מי שלא רציני... אז בפורים החוסר רצינות זה... זה משהו "רציני...").

זו הסיבה שבחודש אלול אנחנו בוחרים להיות רציניים... כי... כי לכאורה לפי הנתונים שהבאתי לך מקודם שהוכח מדעית שההישגים שלנו בפורים יותר גדולים מאשר בחודש אלול... אז לכאורה בוא נחליף דיסק... נתחיל להשתכר ולהתחפש בחודש אלול...??? אז זהו שלא!!! בדרך כלל כשאנחנו מקבלים את המעלית לו שקוראים לה שמחה וששון... הנטיה הטבעית שלנו להשתמש במעלית הזו רק לכיוון מטה... ולא לכיוון מעלה... ולכן בחודש אלול זה מלחיץ וגורלי מידי בשביל לקחת את ההימור הזה... אבל בחודש אדר... אנחנו כן מאפשרים לעצמנו לקחת את ההימור... נכנסים לטורבו של שמחה... וכאן!!! כאן הבחירה בידך והמושכות לגמרי בידיים שלך... לאן!!! לאן לקחת את השמחה של הימים הבאים... לטוב או למוטב...

כן... משנכנס אדר יש בעולם כח סגולי של שמחה!!! יש כח סגולי של הילוך מהיר יותר... ואתה תחליט לאן לקחת את זה. האם לקחת את זה לעוד כמה סיגריות שישם תתחיל ההתמכרות שלך... האם לקחת את זה להתפרקות ולחיסול חשבונות עם כל מיני אנשים... או!!! או לקחת את זה לזעקה אמיתית קלי קלי למה עזבתני... וקפיצה בבת אחת לרמפה רוחנית שיכולה להביא אותך לקנה מידה אחר ברוחניות... מושגים אחרים בלימוד התורה... מושגים חדשים במשטר עצמי מול החברה הרדודה וחסרת הרסן בימים אלו... הרי שלך לפניך!!! זה בידך!!! זכור: משנכנס אדר מרבים בשמחה זה לא סיסמא!!!

הלכה (בקרב ממש) למעשה

היכוננו: בשווען פורים הועדה המכינה יוצאת לשטח להכנת התשתיות...

יענקי נכנס הביתה בסערה כולו משולהב... אבא... אמא... הם הגיעו!!!
כן? ?? הם הגיעו...?? כולם... כל המשפחה ביחד רצים מהר לגינה האחורית...
כן... הנה... אנחנו רואים אותם... ברוך ה'... ברוך הבא בשם ה'... הנה... הם כבר
עובדים בקדחתנות... זהו!!! נפתחה עונת העליה לרגל...

כן... אנחנו משפחת יונדב... אנחנו מתגוררים בנחלת אפרים... דווקא יחסית
די רחוק מבית המקדש... מרחק של שלושה ימי מסע... אבל!!! הפריבילגיה
המיוחדת שלנו שאנחנו גרים ממש על הדרך!!! הדרך של עולי הרגלים
לירושלים עוברת ממש צמוד לשדה אחוזה שלנו... מרחק של חמישים מטר...
ולכן לפני כל רגל אנחנו חווים את העליה לרגל עם כל הנשששמה... אנחנו פשוט
רואים את זה מחלון הבית שלנו... איזה מחזה מרנין שזה... אף פעם לא נהיים
שבעים מלראות את זה!!! לראות רועה צאן מרוגש מהלך עם שני עדרים צאן
מקושטים... עדר אחד שכתוב עלו שלט: בכורות!!! ועוד עדר יותר גדול שכתוב
עליו: מעשר בהמה!!! לראות משפחות שלימות מתניידות במסירות נפש...
אנשים, נשים וטף... עם כלי נגינה מתוך שירה וזמרה קומו ונעלה ציון בית ה'
אלוקינו... בקיצור: זה לשבת ולצפות בהם ולבכות ולבכות... מה יפו פעמיך
בנעלים...

אבל מה אתה חושב?? שנשארו שאננים?? אתה יושב שאנחנו יושבים
וצופים בעולי הרגלים כאילו זה סרט??

בשלב מסוים אבא החליט: שבעונה של עולת הרגלים הוא פותח את הגינה
השמאלית שלנו לרווחת עולי הרגלים... מה שנקרא "עצירה בשוליים..." אבא
הידלה שם כרם כדי שיהיה צל... ויש שם כמה עשרות מקומות ישיבה לכל מי
שרוצה לנוח קצת ולהתרענן באמצע הדרך... אבא מחלק שם שתיה בשפע וגם
פירות שגדלים אצלנו בשדה... (תלוי מתי... בערב פסח אין לנו פירות... זה יותר בקיץ...)
אנשים נחים קצת... מחליפים כח... וממשיכים הלאה בדרכם... ולפני פסח אבא
גם מציע להם סיור קצר בשדה הסמוכה כדי לברך ברכת האילנות על כל שבעת

המינים שב"ה גדלים אצלנו בשדה אחוזה... כן... הגינה הזו במשך השנה היא סגורה!!! היא רשות היחיד שלנו. אנחנו מגדלים בה תבלינים וקצת ירקות... אבל ברגע שמתחיל שוב עונת העליה לרגל... אבא מסלק את המחיצה והגינה שלנו באותו רגע כבר לא רשות היחיד אלא היא מקבלת הגדרה של קרן זוית הסמוכה לרה"ר ויש לה דין של כרמלית... בתקופה הזו הילדים לא משחקים בגינה הזו בשבת!!! כי זה כבר לא רה"י... אלא כרמלית שאסור לטלטל בתוכה בארבע אמות...

עכ"פ חודש אדר זה כבר לקראת תחילת העונה של העליה לרגל!!! ויש כמה אנשים קבועים שהם יורים את יריית הפתיחה... כשאנחנו רואים אותם זה אומר שהנה... העליה לרגל מתחילה כעת ועכשיו...

תנחש מי הם האנשים האלו? ? זה אגף התחבורה שמטעם בי"ד הגדול... כן... בחודש אדר בית דין הגדול שולח פקודות ומוציא לשטח רבבות שלוחי בית דין המפוזרים בכל ערי ישראל לרשימת ארוכה של מטלות... וכשמגיע ט"ו באדר יש משימה ממוקדת לצאת ולתקן את הדרכים לעולי הרגלים... ואז הם מגיעים לכאן!!! ומתחילים לעבוד... מיישרים את הקרקע... סותמים כל מיני בורות בכביש... מסדרים את הניקוז... ובעיקר חוזרים ומסיידים את האזורים הטמאים שכולם יזהרו ולא יתקרבו מפני אוהל הטומאה... כן... כמו במעבר חציה... מידי פעם הצבע יורד... ואז מגיעים עובדי עיריה ושוב פעם צובעים... ככה גם בצבע האדום שמסמן לכולם איפה יש קברים... במשך החורף הצבע יורד ובט"ו באדר הלויים משרתי ה' מקבלים פקודה והם מופיעים יחד עם הפועלים שמטעם בי"ד והם דואגים לחזור ולצבוע ולסמן כדי למנוע טומאת מת... ואז!!! כשאנחנו רואים אותם... אנחנו יודעים שבימים הקרובים שוב מתחילה העונה של העליה לרגל... אגב: ממש ליד הבית שלנו יש באר!!! ולקראת העליה לרגל... חלק מהעבודה של שלוחי בי"ד זה לסדר שוב את הפסי ביראות ואת הדיומדין ולהכשיר אותם להיקרא רשות היחיד לעניין שתיה בשבת...

עכ"פ זו הקריאה שיענקי בא וקרא לנו... ואכן אנחנו רואים אותם עובדים כאן... ו... ולא נותר לנו אלא להתחיל להתארגן... ובכן: שושי וחני... תלכו לגינה ותבדקו איזה מלפפונים וגמבות אפשר לקטוף בימיים הקרובים... כי מה שלא

הולך להתבשל ביומיים הקרובים... אפשר לקטוף אותו... כי... כי אנחנו לקראת פינוי הגינה...

אגב: בחורף האחרון היה פה סיפור לא פשוט בכלל!!! פה ממול... באחת השדות הקרובות... יום אחד נמצא יהודי הרוג באדמה!!! לא נודע מי הכהו... אל תשאל מה שהיה פה... הגיעו סנהדרי קטנה של כ"ג מהעיר הסמוכה ומדדו לאיפה הוא יותר קרוב... איזה עיר בדיוק צריכה להביא עגלה ערופה... אבל חכה!!! אל תשכח שמת מצוה קונה מקומו!!! וקברו אותו במקום!!! באמצע השדה של חבר שלי... ותחשוב שהקבר הזה נמצא מרחק של שלושים מטר מהתוואי של הדרך הטהורה לעולי רגלים... **אתה יודע מה שזה??? אתה יודע** **איזה רגיש זה???** בדרך כלל כשיש לך דרך של עולי רגלים... משתדלים שכל השוליים בצדדים וכל האזור יהיה סטרילי לגמרי... בלי שום חשש אפילו רחוק של טומאה... וכאן יש לך קבר גמור במרחק של כלום!!! אבל מה אפשר לעשות... מת מצוה קונה מקומו... אם היו מוצאים אותו בדרך עצמה... היו "מסלקים אותו לצדדים..." אבל ברגע שמצאו אותו בשדה הסמוכה... אז אין מספיק הצדקה להזיז אותו... ולכן הוא קנה מקומו... אבל תכל'ס... זה עדיין מלחיץ!!! עכ"פ סקרו את הקבר בסיקרא!!! ובמקביל בדרך מול אותו מקום!!! הציבו תמרור של אזהרה חמורה שלא לזוז לשוליים הימניים בכלל!!! אפילו לא פסיעה.

עכ"פ מט"ו באדר אנחנו כבר מתחילים להרגיש תכונה... עובדים פה בכביש... והנה!!! התחילה העונה... אז בי"ח אדר תמיד יש לנו כבר כמה אורחים קבועים שתמיד מגיעים בתאריך הזה... זה העולי רגלים הכי הכי ראשונים... מי שכבר בי"ח באדר עולה לירושלים זה מסגיר את האישיות שלו... זה אומר שהוא מסוג העוייבדי ה' הגדולים שכבר מכ"ג באדר מתחיל אצלם העבויידה של חודש ניסן... זה אנשים שכבר מה"מילואים" הם צריכים להיות בלשכת הגזית... כמובן שיש כאלו שהם מוכרחים להיות קרובים לנייעס העדכני שכל הזמן מתעדכן בלשכת הגזית בתקופה הזו... אל תשכח שרבן גמליאל כל בוקר יושב ודורש ב"פירקא"

של הלכות החג ואלפי צורבא מרבנן יושבים ומקשים ומפרקים והדברים מאירים ושמחים...

בקיצור: זה סוג העולי רגלים שמתחילים לטפטף כבר מאמצע חודש אדר ועד ר"ח ניסן... אבל מר"ח ניסן העסק מתחיל להיות עמוס... ומיום ליום זה נהיה יותר ויותר... ומה אתה חושב לאורך כל הצייר של הדרך יש אנשים שמתפרנסים ומוכרים כל מיני דברים... קדרות חרס... סכיני שחיטה... קופיץ... וגם תכשיטים לחג...

אבל אנחנו לא מוכרים משהו מיוחד... מה שכן... יש לנו שדה שעורים קטנה!!! שלפני שאנחנו עולים לפסח אבא כורך אותה בצבתים כדי שכשנחזור נוכל מיד לקצור... אבל כעת אסור כי זה לפני קצירת העומר... אבל מיד לאחר הפסח אנחנו חוזרים הבייתה... וכשעולי הרגלים חוזרים מירושלים עם פנים קצת נפולות אז כל אחד מקבל שיבולת הדורה של שעורה עטופה בסרט עם כוס בירה להשיב את הנפש... מזכרת חזור מירושלים עיר הקודש... אבל אל דאגה... הדרך בקושי נרגעת ומתרוקנת מהדרך חזור מירושלים... והיא שוב חוזרת ומתמלאת לקראת שבועות... ואח"כ כל הביכורים... בקיצור: בקיץ יש פה תנועה ערה כמעט כל הזמן אבל בחורף העסק די יבש... ואפילו בוץ...

ולכן אנחנו כ"כ מרוגשים ומחכים בכליון עיניים לשוב פורים... מחכים לכם בהכנסת אורחים שלנו. בואו כבר...

משלוחי מנות לבני החברים

(מתוך גיליון אהלי טהרות) חג הפורים לפנינו... ויש מצוה של משלוח מנות... ומצוה בשליח... ומשפחת כהנא מכינים עשרות משלוחי מנות ושולחים עם הילדים לכל החברים...

אז לפני שנתיים גברת כהנא ילדה ובפורים היא עדיין הייתה בתוך מלאת... לכן לא הייתה ברירה וכל המשלוחי מנות היו רק פירות שלא הוכשרו לקבל טומאה... ורק ככה היה אפשר לשלוח בלי בעיות... ככה היה בפורים לפני שנתיים!!! אבל שנה שעברה גברת כהנא כבר הייתה בכוש... ולכבוד פורים היא הכינה קופסת ארבעס שהיה כתוב עליו מעשר שני בצירוף בקבוק יין שהיה כתוב עליו רבעי... (צ"ע האם מותר לתת מע"ש בתור משלוח מנות, דהא "נותנין אותו לחבר עיר בטובה" עיין תוספתא פאה פ"ד... ואולי את המשלוח מנות הראשון אסור שהוא חובה ואסור לפרוע בו חובתו אבל מכאן ואילך מותר וצ"ע) והיא שלחה את העבד עברי הטרי שלנו... כן... לפני חודשיים קיבלנו לבית שלנו את ינון... עבד עברי שנמכר בגניבתו (בתור פרוייקט שיקום משפחות...) הוא עובר כעת תהליך של שיקום רוחני בבית שלנו... והוא דווקא מתקדם יפה... הוא כבר יודע חלקית להיזהר בשמירת גופו... הוא גם יודע להיזהר מטומאת מת... אבל הוא עדיין לא יודע לגמרי לשמור את ידיו... ואבא התעקש לשלוח את המשלוחי מנות דווקא איתו כדי לתת לו הרגשה של היימיש... שירגיש בעניינים... (וגם כדי שירויח קצת טובת הנאה) דא עקא!!! שאסור לנו שהוא ישים לב שאנחנו עדיין לא באמת סומכים עליו בענייני טהרות... אז אמא עשתה קומבינה שלימה... היא קנתה כדים כאלה מהודרים של חרס... בתוך הכד חרס היא הכניסה את המשלוח מנות של הרבעי היא הכניסה את הארבעס של מעשר שני ואת היין רבעי... ועליהם היא פרסה צלופן כזה יפה וקשרה אותם עם סרט אדום יפהפה... ומתחת!!! מתחת הסרט האדום ו"הפורים שמח..." איפה שאף אחד לא רואה... אבא הגיע ומירח מהצדדים...

היה כ"כ יפה לראות את זה... ובעיקר להבין את זה...

ינון הגיע עם המשלוח מנות ודפק בדלתות של בני החבורה... כל מי שפתח לו את הדלת... ברגע הראשון הוא היה טיפה בהלם ועשה פרצוף כזה מהסס... מי שלח אותך?? מה... משפחת כהנא?? כן... והם אמרו לי להגיד שזה

מעשר שני ורבעי... (כן... צריך להודיע) ואז בכלל אנשים עשו פרצוף... (מה... מה קרה לכם משפחת כהנא??? נראה לכם שאנחנו נאכל מעשר שני שנגע בו היהודי הזה שמטפחתו מדרס לאוכלי מעשר שני...???) אבל רגע אחרי שהוא הלך... וגברת לוי ניגשה לפתוח את המשלוח מנות... אז פרץ הצחוק... הנה... תיראו... מתחת כל הצלופנים יש פה צמיד פתיל למהדרין... אה... איזה פורים שפיל עשו לנו משפחת כהנא... אגב: יש לציין שזה עדכני רק לשנה שעברה!!! כי במשך השנה האחרונה ינון שלנו עשה כברת דרך יפה מאוד והיום כבר אשטיקל תלמיד חכם... והוא כבר אוכל חולין על טהרת תרומה והוא נאמן...

אבל!!! בשנה האחרונה משפחת כהנא השתדרגו עוד יותר. ואם בשנה שעברה הם שלחו מעשר שני... השנה הם דווקא שלחו משלוח מנות סטנדרטי אבל בצירוף שי... כן... בדור האחרון מאוד מקובל להשקיע בעיצוב משלוחי מנות שעיקר ההשקעה היא במגש המצורף או איזה סלסלה יפה שהמשלוח עצמו טפל אליה (כמו שמצינו בביכורים של עשירים שמביאים בקלות של כסף... אלא ששם הקלות חוזרות למביא וכאן זה חלק מהמשלוח מנות) והשי המצורף הוא לא פחות ולא יותר כלי חרס מהודר וגדול המוקף צמיד פתיל באופן מובנה ומוכן... תנחש למה משפחת כהנא בחרה לתת דווקא את המתנה הזו בפורים???

כי... כי עוד חודש פסח... ובפסח אחד הכלים הנחוצים ביותר זה כלי חרס המוקף צמיד פתיל... כן... סו"ס כלי הפסח משמשים לנו רק במשך שבוע אחד ואח"כ הם נארזים ונשלחים שוב לבוידם ושוכבים שם שנה שלימה עד פסח הבא... וכשחבר מגיע לארוז משהו ולהניח בבוידם הוא לא מוטרד מהרטיבות שתהיה אולי בחורף... הוא בעיקר מוטרד מאוהל הטומאה שלא נדע... אז לכלי שטף אין לנו תקנה... סו"ס בית שמאי גזרו שכלי חרס לא מצילים עליהם... אבל לכה"פ לכלי החרס של פסח... יש לנו תקנה... אנחנו מכניסים את כולם אחד בתוך השני ואת כולם ביחד בתוך כדי אחד גדול מוקף צמיד פתיל שמגין עליהם מפני אוהל המת על כל צרה שלא תבא!!! ואת הכלי חרס הגדול הזה משפחת כהנא בחרו לתת כשי לכבוד חג הפסח... אבל!!! הם הדגישו שעם כל הרצון הטוב לדחוף את כלי החרס כולם שיכנסו לגמרי בתוך הכלי חרס הגדול ולסגור אותו הרמטי... אבל בכל זאת עדיף!!! עדיף שחלק מהכלים יבלטו קצת החוצה... כן... זה מומלץ!!! כי סוף סוף לפעמים יש הפתעות לא נעימות... ובדרך לא דרך נמצא

בערב פסח שרץ מת בתוך אחד מהכלים... ואם זה נמצא בכלי הכי פנימי עלולים כל הכלים להיטמא... לכן מומלץ שלכה"פ חלק מהכלים יבלטו ושפתותיהם לא יהיו שוות... מה שבטוח מברכים אנו את כולכם בברכת פורים שמח. ושלא נדע מצער וכל הלומדס הזה ישאר כדרוש וקבל שכר גרידא...

רק לסיום: נשתף אתכם בסודות מהחדר... האמת הוא שבפורים האחרון התכנית המקורית של משפחת כהנא היה לשלוח משלוח מנות של לחמי תודה שתמיד מצטברים בביתם ביום הפורים... דא עקא!!! שברגע האחרון התברר להם שישנם שיטות שצמיד פתיל לא מציל על קודש... לכן משפחת כהנא "ירדו" מזה... את לחמי התודה הם יאכלו בשמחה רבה ויצליחו לסיים אותם במשתה היין ליום ולילה עד חצות... אל דאגה... אין חשש שיהיה פה נותר... אם אבבי יכול לאכול שיתין צעי קדר בסעודת פורים אחד... גם הם יוכלו לאכול ארבעים לחמי תודה ולהודות לה' על הניסים ועל הפורקן ועל הגבורות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

מה הבדל בין "לא מצחיק ל-"לא צחוק...?"

פורים זה יום שיש בו הרבה צחוקים... נקרעים מצחוק... מתגלגלים מצחוק... מתפוצצים מצחוק... מתים מצחוק... נשפכים מצחוק... כן... בהחלט פורים זה **יום הצחוק העולמי!!!** אבל באותה מידה!!!

דווקא פורים הוא מבחן הרצינות הגדול ביותר!!!

בפורים!!! ודווקא בפורים כל אחד מאיתנו נמצא בנקודת מבחן איפה נמצא אצלך גבול הטעם הטוב... מה השלב שבו אתה דופק על השלחן ואומר: תקשיב... זה... זה... זה לא צחוק!!! הבנת מה אמרתי???

ביום יום אי אפשר לדעת מה סף הרצינות שלי... עד כמה אני רציני... איפה הגבולות שלי... בשגרה מאוד קשה לאמוד את היקף האישיות שלי... אבל בפורים פתאום משחררים אחיזה... משחררים את כל החסימות... וקדימה... אור ירוק... תתחיל לשבור מוסכמות... תעשה צחוקים... כמה שאתה רוצה... **ועכשיו בא נראה אותך!!!**

בא נראה איפה אתה נעצר!!! בא נראה איפה המקום שבו אתה מבין ש-די!!!
סטופ!!! עד כאן!!! זה כבר לא צחוק!!! אין יום של מבחן אישיות יותר גדול
מפורים!!!

זו המשבצת של עמלק!!! לא לחינם פורים זה יום של צחוק!!! יש קשר מובהק בין **עמלק ל---צחוק!!!** התפקיד של עמלק זה לקחת כל דבר ערכי ולעשות ממנו צחוק... לפורר אותו ולמסמס אותו לגרמים...

המוצב של צבא ישראל זה פר' **שקלים**- כי תשא את **ראש!**

והמוצב של מחנה עמלק זה פרשת **זכור**-- **ויזנב!!!**

פרשת שקלים זה **ראש!!!** ופרשת זכור זה **זנב!!!**

התפקיד של עמלק זה לקחת כל **ראש** ולעשות ממנו **זנב...**

לקחת כל דבר ערכי ומרומם ומתנשא **לראש...** **ולזנב** אותו... להוריד אותו ולרדד אותו עד זנב... לעשות ממנו ביוב... ללכלך אותו ולהתמקד בחלק האפל והבהמי שלו... **זו השליחות של עמלק בעולם!!!** וכלי העבודה שלו איך הוא עושה זה ע"י בידור וצחוק... הצחוק והבידור זה ה'מיקסר' וה'מעבד מזון' שאיתו עמלק לוקח **ראש** ומצליח לטחון אותו הדק ולהוציא ממנו זנב אחד גדול... **כן...** **להבדיל כמובן:** במקומות הכי נוראים... במחלקות הכי קשות בבתי חולים... שם מסתובבים ליצינים רפואיים שהתפקיד שלהם להקל על הסבל של החולים... הם עושים את זה באמצעות צחוק... צחוק יכול לקחת את הסיטואציה הכי עצובה ונוראה ולעשות ממנה צחוק... אז כמובן שבבית חולים הצחוק הוא חיובי ונחוץ... **אבל באותה מידה!!!** כמו שליצן רפואי יכול להעלות בת צחוק במקומות הכי לא מצחיקים... **אז על אותו משקל:** עמלק הוא הליצן הרוחני שיש לו את האפשרות לקחת את הדברים הכי מרוממים שעומדים ברומו של עולם... ולעשות מהם צחוק וקשקוש זנב אחד גדול... ועם צחוק הוא מצליח בזה ובגדול!!!

זה הקשר בין עמלק ל-צחוק!!!

ולכן בפורים כשאנחנו ניגשים לנהל מולו חזית... המגרש היחיד שעמלק מסוגל להפיח בו זה צחוק... רק עם רקע של צחוק הוא יודע לשחק... לכן בפורים

אנחנו מאפשרים לעשות צחוק... כדי להזמין אותנו לבמה... ואז עמלק מופיע במגרש ו... וקדימה... מתחיל המשחק... שלוש ארבע ו...

נו... עכשיו!!! מה אתה רוצה שאני אעשה??? שאני לא אצחק??? עמלק
קורדררע אותי מצחוק... איך אני יכול שלא לצחוק...? אני נחנק... אני לא יכול...
מה התשובה???

איך באמת אפשר פתאום לא לצחוק???

אני אגיד לך: היה לי פעם חבר שעשה צחוקים... וזה היה באמת מצחיק...
וצחקתי... בשלב מסוים אותו חבר איבד את הכיוון והוא התחיל לעשות צחוק
מאבא שלי... הוא התחיל להגיד בדיחות על חשבון אבא שלי... יש לציין שבבת
אחת הצחוק נמחק לי מהפנים!!! פתאום נהייתי רציני. ולמה? כי זה לא היה
מספיק מצחיק?? דווקא זה כן היה מצחיק. אבל אבא שלי זה לא צחוק!!! זה
אבא שלי!!!

בשלב מסוים קמתי עעעעליו... תפסתי אותו בגרון ואמרתי לו: אדוני!!! עברת
את גבול הטעם הטוב... על אבא שלי אתה לא תצחק... ברור?? וגלגלתי אותו
מכל המדרגות... הוא והצחוק המתגלגל שלו... אבא שלי זה לא צחוק!!! זה ברור
לך או לא?? זה בדיוק הסיפור עם עמלק!!! עמלק מצחיק... מצחיק מאוד... עד
שהוא מתחיל לגשת לערכים היקרים והחשובים ללבי!!! כאן אני כבר לא
צוחק!!!

לא בגלל שזה לא מצחיק!!!

אלא בגלל שזה לא צחוק!!!

אתה יודע מה ההבדל בין לא מצחיק ל-- לא צחוק???

יש בדיחות קרש... בדיחות לא מצחיקות... זה נקרא לא מצחיק!!! אבל אם
יש לך את ישמעאל שפתאום מוציא אקדח ומתחיל לירות על יצחק בצחוק...
תגיד לי: זה לא מצחיק?? דווקא זה נורא מצחיק... אבל... אבל אבאלה... זה לא
צחוק!!! הוא רוצה להרוג את יצחק... אם לא תעצור אותו בזה הרגע... הוא עלול
להרוג את הבן יחיד של אברהם אבינו שהגיע אליו בגיל מאה...

זה... זה... זה לא צחוק!!!

זה אולי מצחיק... אבל מה הדבר היחיד שיכול לעצור את המצחיק הזה??? ההסתכלות הבוגרת שלנו שאנחנו קולטים שיש דברים שהם לא צחוק!!! יש דברים שאסור ליהודי לעשות אותם!!! יש משפטים שאסור ליהודי לומר אותם!!! וזה לא צחוק... זה לשחק באש...

זה פורים!!! בפורים עושים צחוקים... וצחוקים זה משהו שמצחיק... בהחלט מצחיק... אבל יש שלב מסוים של קו אדום שבו הההל... עד כאן!!! זה כבר לא צחוק!!! אל תיגע לי בערכים הכי קדושים שלי בחיים... איך הסברתי פעם לחילוני כזה סטייליסט??? תבין אותי... אני בסה"כ כשרוני לא פחות ממך... אם הייתי חילוני הייתי עושה הרבה כסף... יותר ממך... ובכל זאת ויתרתי על חיי הנהנתנות שלך... בשביל מה??? בשביל הערכים הרוחניים שלי!!! זאת אומרת: הערכים הרוחניים שלי זה לא משהו חובבני... (כמו אצלך... אצלך זה מתחיל ונגמר בתחפושות בפורים וסופגניות בחנוכה ותפוח בדבש בראש השנה...) אצלי הערכים הרוחניים עולים לי במחיר של חיים!!! ואני מוכן לשלם על זה בחיים!!! ואני מקריב לזה את כל החיים שלי!!! אז בבקשה ממך - חילוני - אל תתחיל עם החיים שלי!!! כי אם תתחיל עם החיים שלי... אל תתפלא אם בשלב מסוים אני אתפרץ עליך כמו בן אדם שנגעו לו בחיים!!! הבנת את המשפט הזה??? זה משפט מאוד מאוד פשוט! החילוני שאמרתי לו את זה הבין אותי מצוין!!! לנו קשה להבין את זה... אבל הוא הבין... חילוני מבין שאם יש לו חבר שאוהד כדורגל מקבוצה מסוימת וזה עולה לו בחיים... הוא מבין שברגע שתתבדח יותר מידי על חשבון הקבוצה שלו... הוא כבר לא כ"כ יצחק... כי אצלו זה לא צחוק... זה עולה לו בחיים!!! (הוא מהמר על זה בטוטו וכל המצב רוח שלו מתנדנד לפי זה...).

אז גם אני לא פחות ממנו!!! לא תמיד אני נשאר אובייקטיבי!!! אני לא יכול לצחוק בלבביות מכל בדיחה... ברגע שנחצה קו אדום... והצחוקים מתחילים להיות על חשבון הערכים הרוחניים שיקרים לי מול אבי שבשמים... זה... זה לא צחוק אצלי!!! זה לא מצחיק אותי!!!

זה בדיקת המגרש שלנו בפורים... אבא שבשמים רוצה לראות איפה אתה

נעצר... **איפה הדם עולה לך לראש וסטופ!!! עד כאן!!! זה לא צחוק!!!**

לכן בפורים משחררים אחיזה... קדימה עמלק... תתחיל למתוח את החבל... תעשה צחוקים... תעשה... ו... והקב"ה מחכה לראות איפה הקו האדום שלי! איפה אני יודע לעצור ולהגיד עד כאן!!! זה כבר לא צחוק!

כל אחד והקו אדום שלו!!! יש כאלו שהקו האדום שלהם שהשיכורים עושים להם נזקים... ויש כאלו שהקו האדום שלהם זה ניבול פה וזלזול במצוות היום... זה בדיוק מגרש!!! כל שחקן בועט במקום אחר... כל שחקן נחלץ חושים בשלב אחר... כל אחד ברף הרגישות שלו...

עכשיו אתה מבין מה התפקיד הכ"כ חשוב של עמלק???

עכשיו אתה מבין למה הקב"ה מתעקש עדיין להשאיר את עמלק בחיים?? ? הקב"ה רוצה מידי פעם לראות אותך על הבמה!!! לראות אותך איך אתה מפגין כבוד לה'!!! לפעמים הקב"ה מזמין ביטוי של כבוד בצורה של הכנעה ותפילה וענווה ושפלות... ולפעמים הקב"ה מזמין ממך כבוד בצורה של תסכול!!!

היית מאמין?? כן!!! זה התפקיד של עמלק!!!

כשמתחיל ליל פורים עמלק מגיח למגרש ומתחיל לאט לאט למתוח את החבל ולפרוץ עוד כמה מוסכמות... ואז!!! **בשמים מתחילה הדריכות... הכדור מתחיל להתקרב לכיוון השער!!!** וכל העיניים נשואות אליך בחור יקר... כמה תתן לו... כמה תתן לעמלק לעבור את גבול הטעם הטוב... כמה תתן לו להתקרב בלי להסתער עליו... בא נראה איפה נמצא סף הרגישות שלך... ועמלק מתחיל לבעוט... באמצע התפילה הוא כבר מתחיל לעשות צחוקים ולשיר... אין בעיה... ניתן לו... אחרי הכל... זה היום שלו... הוא מתעקש שאני לא אלבש כובע וחליפה במעריב של פורים... ?? ? נו... תן לו... שירגיש טוב... ואז באמצע שמונה עשרה בא לי לעשות איזה דפיקה על השלחן. יעלה ויבא כזה... ככה בשביל הצחוקים של פורים... **מתאים או לא מתאים???** לא יודע... אתה תחליט... אתה כעת במגרש!!! אתה צריך להחליט איפה נמצא גבול הטעם הטוב... והעמלק שבי פתאום רוצה לשלוף איזה עקיצה מעליבה לאחד הבחורים... **מתאים או לא מתאים???** סו"ס זה פורים... בפורים "מותר" לרדת קצת אחד על השני... נו...

מה אתה אומר? מצטער מאוד... זה המגרש שלך!!! אתה כעת בעיצומו של משחק מול עמלק!!! הוא משחרר צחוקים... ואתה צריך להחליט מתי מבחינתך הוא מתחיל להתקרב לקו האדום... ש--די!!! עד כאן!!! זה לא צחוק!!! **זה עניין שלך!!!** בשמים צופים בך... לא מתערבים... אתה השחקן היחיד מול עמלק שברך...

ועמלק כל הזמן מתקדם... עוד צעד ועוד צעד... ברגע שאתה נותן לו חפשויות... הוא כל הזמן מתקדם הלאה... "ירדת" על אחד החברים... צחקת עליו... הצלחת להצחיק את החברה... עכשיו עוברים לעקיצה הבאה... העקיצה הבאה מוכרחת להיות יותר עסיסית מהקודמת... ושוב אתה מחליט האם להבין ומתי להבין שעד כאן!!! האם זה כבר לא צחוק או להמשיך לתת לעמלק לגלגל אותנו במדרון... ואז כמובן מגיע השלב שמתחילים "לרדת" על הרבנים וגם אז תלוי מה... הכל תלוי בך... אתה רב החובל... אתה השחקן... אתה המאמן... אתה קובע את הגבולות... ואם עד כאן נתת לעמלק חופשויות... בשלב מסוים זה תמיד מגיע איכשהו לניבול פה... עמלק חייב להגיע בשלב מסוים גם לזה... **זהו!!! כאן תיארתי לך פחות או יותר את המגרש של פורים!!!**

ובמגרש הזה יש הרבה הרבה סוגי שחקנים... יש שחקנים שנזכרים לעצור את עמלק רק אחרי שהוא כבר בעט והכדור כבר שועט לתוך השער... ויש שחקנים שנזכרים לבלום אותו רגע לפני הבעיטה האחרונה ואז כידוע... זה... זה כבר לא תמיד הולך... וכן הלאה וכן הלאה... ויש שחקנים שעל הרגע הראשון הם דרוכים... הם מבינים מהרגע הראשון שזה לא פשוט... כי במשחק מול עמלק מישוהו חייב לנצח!!! זה או אני או עמלק!!! אותו שחקן מבין שעמלק לא יוותר... גם אם הוא נמצא עדיין הרחק הרחק מהשער... הוא תמיד חותר רק לשם והוא לא ינוח ולא ישקוט עד שהוא יגיע לשם... ולכן כבר עכשיו אני תופס אותו קצר!!! אני לא נותן בכלל להתקרב לזירה... האני לוקח אותו בשיא הרצינות...

עוד וורט קצר מעניין לעניין באותו עניין:

אחשוורוש היה מלך מאוד ממלכתי ודמוקרטי!!! לעשות כרצון איש ואיש... מה שתמצא... אף אחד לא עומד לך על הראש... תגיע לסעודה מתי שאתה

רוצה... תלך מתי שאתה רוצה... לא מכריח אותך כלום... והשתיה כדת אין
אונס... הכל בזרימות... אין... אין משטר... הכל פתוח... תעשה מה שאתה רוצה...
יופי!!! הפנמנו את המסר!!! דמוקרטיה!!!

והנה פתאום אחשוורוש קורא לושת... והיא מסרבת!!!
למה היא מסרבת...??? מה פירוש למה??? אתה בעצמך הכרזת: לעשות
כרצון איש ואיש... לא חייבים... הכל בזרימות... נתת חופשיות מוחלטת... אז
הנה... אני לא רוצה!!! תעשה משהו...

הופה!!! פתאום וקצוף המלך מאוד וחמתו בערה בו!!!

מה אחשוורוש הוכיח לכולם באותו ערב???

כן כן... אני אדם עקרוני ובבית שלי אני מאוד ליברל... הכל דמוקרטיה...
אצלנו אין כפיה... אני לא כמו הערבים האלו שמכתיבים לנשותיהם את החיים...
אני לא אומר לילדים שלי מה לעשות... אני מכבד את ההחלטות שלהם...

כל זה טוב ויפה עד!!! עד שזה מגיע לאיזושהי יבלת רגישה... שפתאום
נוגעים לך באיזה נקודה אישית עדינה!!! ש-פה פתאום הדם עולה לך לראש...
ואז אתה דופק על השלחן בעצבים וצורח כמו חיה פצועה: אני פה מחליט!!! אני
פה קובע!!! אני פה בעל הבית!!! ומה שאני אמרתי זה מה שיהיה... סוף פסוק!!!

ולכל אחד זה מגיע יום אחד!!!

גם החרדי הכי הכי מנומס והכי דמוקרטי, שאף פעם לא רוצה להעיר בתוך
הבית ולא רוצה להגביל ולהכתיב את הדעה שלו... הוא מסוגל לראות אצל אשתו
והילדים משהו שלא בסדר ע"פ תורה הוא לא מסוגל להתערב להם בחיים... זה
לא האופי שלי... אני לא אחד שמכתיב להם את החיים... **יום אחד מגיע!!! וזה**
מגיע!!! ובטוח מגיע!!! יום אחד יש איזה סיטואציה שיש משהו שמאוד חשוב
לו ויושב לו במקום מאוד רגיש... ו-ושתי היקרה והילדים לא כ"כ משתפים
פעולה ולא בדיוק נשמעים לו... ופתאום הדם עולה לו לראש: והוא פתאום דופק
כזו אדירה על השלחן ומסביר לכולם מי פה מחליט ומי בעל הבית!!!

זה קורה!!! לכולם זה קורה!!! וגם לי זה כבר קרה כמה פעמים... וכאן

שישאר בינינו... איפה???

איפה אתה נעמד על שתי רגליך האחוריות???

האם כשנוגעים לך בכבוד... או כשנוגעים בכבוד שמים???

איפה אתה צורח סטופ!!! תמחקו את החיוך המזופת מהפנים שלכם... זה לא צחוק!!! איפה אתה אומר את המשפט הכועס הזה???

האם כשנגעו לך בנקודה חלשה שנעלבת מאוד?? או כשמישהו ניבל את הפה או זלזל בגדולי ישראל או במצוות היום???

כל אחד מאיתנו יודע לעצור בדיחות והוא עושה את זה!!! כל אחד מאיתנו יודע יום אחד להכריז מי פה בעל הבית!!! השאלה מתי זה נאמר???

יום המבחן זה פורים!!! בפורים עמלק נכנס למגרש ומתחיל למתוח את החבל... מותח ומותח... והוא רוצה לראות איפה אתה עוצר אותו... האם בנזקים שהשיכורים עושים לך בבית... או בזלזול במצוות היום???

פורים זה יום של חשבון הנפש להיות כל איש שורר בביתו!!! כן... כל איש שורר בביתו... אבל מתי? גם כשזה נוגע לידישקייט!!! תחשוב על זה.

עכשיו: במילה אחת... משפט קצת עמוק לרגל פרשת זכור: (מי שיבין טוב... מי שלא יבין עוד יותר טוב...) כידוע: יש קשר מובהק בין עמלק לבין קדושת הברית!!!

מה הקשר???

פגם הברית הוא הפגם היחיד שלא שייך ללב!!! אלא למוח!!! למחשבה!!! זה פגם שמיוחס לראש!!! (למה בדיוק?? עזוב... זה גם עמוק וגם לא בפורים הזה... אבל לפחות תדע איפה זה ממוקם... ואגב: לכן אי אפשר לכפר עליו בחטאת... כי חטאת מכפרת על שגגת הלב... ואילו הפגם הזה שייך לראש!!! זה יותר שייך לאשם!!! אשם מייצג חטא שעיקרו בראש!!! ואגב: לכן אומר האבני נזר: שתיקון הברית זה ללמוד מסכת שבת ולהיזהר בשמירת שבת שזה מלאכת מחשבת...) ולכן!!! בגלל שהנושא של קדושה שייך לראש!!! כאן מגיע עמלק ותפקידו לקחת את הראש ולהוריד אותו עד זנב... זה המיומנות שלו... לקחת ראש ולהפוך אותו לזנב... ולכן דווקא הנושא של קדושה שזה פסגת הראש!!! שם עמלק מפעיל את כל הזנבות שלו... כשאנחנו עומדים מול ניסיון בקדושה... המילה הנכונה שמתאימה כעת איך להתגבר... זה... זה... זה להבין שזה לא צחוק!!! זה לשחק באש...

אני רוצה שתבין: מי שאומר בדיחה מצחיקה... מאוד קשה לתפוס את שרירי הפה חזק חזק שהצחוק לא יברח... אבל כשאתה מבין שהבדיחה הזו עולה לך ביוקר... כאן הרבה יותר קל למחוק את החיוך מהפרצוף...

אתה פשוט נשאר רציני ואומר: **אדוני... זה לא צחוק!!!**

על אותו משקל כאן: צריך להבין שניסיונות בענייני קדושה זה לא צחוק!!! זה אולי מוגש לך בצורה של צחוקים וניבול פה... והסיבה היחידה למה זה לא מצחיק... כי... כי... כי זה לא צחוק!!! זה עולה ביוקר רב!!! שלא תדע... משלמים על זה מחירים מאוד יקרים... אנחנו כרתנו ברית עם הקב"ה שהנושאים האלו ישארו אצלנו מרוממים... שהתחום המסוים הזה ישאר אצלנו **בראש...** ולא נעשה מזה זנב...

זה קו הכי הכי אדום ביהדות!!! שזה!!! זה השער!!! שאליו עמלק בועט עם כל הכח... ואת השער הזה הוא רוצה לבקוע!!! שם... ודווקא שם הוא צועק גול!!! כשהוא מגיע לשם... אז הוא מרגיש מנצח והוא צועק אחד אפס עליך!!! ואתה לא תתן לו את התענוג הזה...

כמובן שעמלק לא מגיע לשם ברגע אחד... סו"ס עד השער הזה יש כברת דרך... זה מתחיל מרמה נמוכה... זה ממשיך בפטפטט טפשית... שהרמה לאט לאט הולכת ויורדת עד... ואם אתה לא יודע לעשות סוף ולבעוט בזמן... יום אחד עמלק השחקן המיומן לאט לאט מתקרב לשער... וברגע שהוא כבר מגיע לניבול פה... הוא ידאג שאתה תאחז במצב מסוים שאתה כבר לא תהיה מספיק חזק לבלום אותו... פורים!!! יום הצחוק העולמי!!! זה הזמן לעשות חשבון נפש כללי... מול הצחוק השנתי... מי הם החברים שלי שאיתם אני מתרועע... מה תכני השיחה שלי איתם... ולהבין שעמלק הוא האויב הגדול ביותר... למרות שהוא כ"כ סחבק... וכ"כ מצחיק... ומתגלגל מצחוק... זה... זה לא צחוק!!! **פורים מצחיק כשר ושמה.**

שאלה עצומה: למה את אחשוורוש לא תלו על שום עץ...???
חשבת על זה?

במגילת אסתר אנחנו פוגשים שני שונאי ישראל מושבעים!!! שני רשעים ארורים שתכננו בצורה הכי זדונית ומרושעת להשמיד להרוג ולאבד את כל

היהודים... **לרשע הראשון קראו המן!!!** ואכן הקב"ה העניש אותו בגדול ו"בור כרה ויחפרהו ויפול בשחת יפעל" והוא ובניו נתלו על העץ... כן יאבדו כל אויביך ה'... **אבל רגע רגע... מה עם הרשע השני???**

הרי היה פה עוד מיישהו בסיפור. היה פה את אחשוורוש... שחז"ל מדגישים לנו שאחשוורוש רצה להשמיד את היהודים **עוד יותר** מהמן... וכשהמן הציע לו עשרת אלפים כיכר כסף הוא ויתר באדיבות... קח... הכסף נתון לך... העיקר תהרוג לי אותם... ואל תשכח שבסופו של דבר המלך פה זה אחשוורוש ולא המן. כמה שהמן רוצה להרוג את היהודים... עדיין אחשוורוש הוא פה המילה האחרונה... וממילא אם מגיע פה עונש למישהו... אז לאחשוורוש מגיע עונש לא פחות מהמן אם לא יותר... **אז למה לא מצינו שאחשוורוש נענש???** אנחנו רק יודעים שהמן נענש... אנחנו רק רואים את המן תלוי על העץ... ואילו אחשוורוש??? אחשוורוש ממשיך לטייל לו שם בגינת הביתן עם שרביט הזהב בידו... **למה?? איפה העץ שלו?? למה הוא עדיין לא תלוי על העץ???**

זו הרי שאלה עצומה!!! נו... מה אתה אומר???

אז לא יודע... אפשר לומר כמה תירוצים... (בפרט לקראת פורים שרווחא לבסומי שכיח... יש אפשרות להכיל כמה וכמה מהלכים שונים...) אבל תרשה לי לומר הסבר:

תנוח דעתך... אחשוורוש גם נענש כהוגן!!!

רק מה??? אחשוורוש בשביל להיענש לא צריך להתלות על עץ!!! העונש הכי גדול בשביל אחשוורוש זה להישאר בחיים! אחשוורוש היה סוג אישיות כ"כ בלתי נסבלת בינו לבין **עצמו שהוא כבר יודע להעניש את עצמו הכי טוב!!!** הוא לא צריך עזרה מבחוץ... הוא בעצמו העונש הכי גדול לעצמו...

אל תשכח: הרי חז"ל אומרים שהסיבה שקראו לו אחשוורוש זה בגלל שכל מי שנזכר בו אומר **אח לראשו...**

בקיצור: אחשוורוש היה אישיות שמעוררת כאב ראש... אז בשלמא אני... לי אין בעיה... אם התחלתי את הבוקר על רגל ימין ופתאום באמצע היום עשיתי טעות ונזכרתי באחשוורוש... ונהיה לי מזה כאב ראש וכל המצב רוח שלי ירד... **אז לא נורא!!!** אני בסה"כ צריך להסיח את דעתי ולשכוח מאחשוורוש... וזהו... הכאב ראש חלף... עבר... אני כבר רגוע... **אבל אחשוורוש בעצמו?? מה הוא**

יעשה??? וכי הוא יכול לשכוח מעצמו?? לא!!! הוא עשרים וארבע שעות, שבעה ימים בשבוע חי עם הכאב ראש הזה שקוראים לו אחש-וורוש... והוא לא יכול לברוח מזה... לאיפה שהוא הולך... הכאב ראש הזה הולך אחריו כמו דחפור...

נו... כזה אדם צריך לתלות על עץ???

מה פתאום!!! שישאר בחיים וימשיך לסבול מעצמו!!! הוא מעניש את עצמו כשהוא חי הרבה יותר מאשר שהוא תלוי!!! הוא כמות שהוא אחשוורוש... עם כל התפאורה... הוא העונש הכי גדול בשביל עצמו... **זו הסיבה שלא מצינו שהוא נענש!!!** לא מצינו שתלו אותו על עץ... ולמה?? כי את מי צריך לתלות על עץ?? מי שטוב לו לחיות... אז העונש שלו למות... אבל מי שהחיים שלו זה סבל אחד ומתמשך... אז לא צריך להרוג אותו... צריך בסה"כ להשאיר אותו ככה... להשאיר אותו בחיים... שיחיה ויסבול...

מה אני מתכוין?? מה באמת הפשט בזה?? למה אחשוורוש היה אדם כזה מסכן?? הרי בסה"כ לפי כל הנתונים שהיו לו... היה לו את החיים הכי טובים... הוא היה מושל בכיפה... והמגילה לא חוסכת בדיו ומתארת לנו את כל עושר כבוד מלכותו ואת כל יקר תפארת גדולתו... זה בן אדם שעשה מה שבא לו ומתי שבא לו ואיך שבא לו... ממילא היה אדם שנמצא בפסגת הפסגות של מנעמי העולם מכל הסיבות שבעולם... **אז בדיוק עליו לומר שהוא היה אדם מסכן???** בדיוק עליו להגיד שהיה לו כאב ראש כל היום? ממה בדיוק?? לא היה לו חובות ולא טרדות... הוא לא פחד מאף אחד... לא היה לו שום מלחמות ושום מאבקים... אז למה דווקא הוא כל הזמן חש בראשו??

מה התשובה?? תקשיב טוב טוב!!! מאוד מאוד חשוב!!!

לשם השוואה... בא נעמיד את אחשוורוש מול המן!!! בא ננסה להשוות ביניהם... **המן!!!** מדובר בבן אדם שמגיע מרקע מאוד פשוט... ולאט לאט הוא התחיל להמריא ולהגיע לפסגות... להמן יש המון אתגרים בחיים!!! יש לו לאן לטפס... והוא כל הזמן מטפס... הוא כובש עוד יעד ועוד פסגה... הוא מתחיל ממעמד של איזה ספר עלוב מכפר קרצום... ומשם הוא נהיה איזה קצין נחמד

שמבזבז כסף ועוד שניה המלך מעניש אותנו... ומשם הוא מטפס ומתקדם ומצליח וממילא אין מאושר יותר ממנו... כל הזמן היו לו שאיפות לגדול והוא באמת גדל... מה הפלא שעל המן נאמר "ויצא המן ביום ההוא **שמח וטוב לב...**" אדם שמציב לעצמו יעדים והוא מצליח להשיג אותם אחד אחרי השני... זה באמת בן אדם מאושר ושמח ומלא סיפוק ושמחת חיים... (ואם מגיע לו עונש... אז העונש שלו זה פשוט לעצור את השמחה הגדולה הזו... ולהפיל אותו עד שאול וזה מה שהיה...).

אבל אחשוורוש??? אחשוורוש זה סיפור הפוך ב-180 מעלות... אחשוורוש

מהיום הראשון שולט בכיפה!!! אין לו כבר שום אתגרים!!! מהרגע הראשון אין לו לאן לשאוף!!! כי הכל יש לו!!! תבין: מילא אם הוא היה מושל רק על מאה עשרים מדינות... והיו עוד שבע מדינות שהוא עדיין לא כבש אותם והוא היה צריך להילחם עליהם... נו... לפחות יש לו בשביל מה לקום בבוקר... הוא קם כל בוקר עם מוטיבציה... יוצאים למלחמת עולם על השבע מדינות שעוד נותר לי לכבוש... **דא עקא!!! שלא!!!** הוא לא קיבל את הפריבילגיה הזו... הקב"ה נתן לו על מגש של כסף את ההכל... אין לך לאן להתקדם... יש לך הכל הכל הכל!!! מהרגע הראשון מולך מהודו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה... **אבל!!! עדיין!!!** ה' ריחם עליו!!! והיה אתגר אחד ויחיד שעדיין נותר לאותו אחשוורוש... יש לו חסר אחד שעדיין נותן לו סיבה לקום בבוקר... תנחש מה זה??? שלפי חישובים מסוימים (שהתבררו מוטעים) יוצא שעם ישראל אמורים לסיים את גלות בבל ולחזור ולבנות את בית המקדש... אוהו... יופי!!! יש לי פה איזשהו אתגר... אז הנה!!! אני אראה להם מי פה הבעל הבית... אני לא אתן להם לבנות את בית המקדש... במשך השלוש שנים הראשונות של אחשוורוש הוא עדיין רגוע... הוא עדיין לא משתולל... כי יש לו לפחות את עם ישראל שקצת מעסיקים אותו ומאתגרים אותו ומטרידים אותו והם אצלו על הכוונת... ואז!!! ויהי!!! ויהי בשנת שלוש למלכו... זהו!!! למרבה ה"צער" מגיעה שנת שלוש למלכו ומתברר שעם ישראל מצידם בכלל לא מביעים שום תכנית לעלות כעת ולבנות את בית המקדש... אין פה בכלל מול מי להיאבק... אין פה שום אתגר... זהו!!! מאותו יום אחשוורוש נשאר לגמרי לגמרי משועמם!!! כעת כבר לגמרי לגמרי אין לו בשביל מה לקום בבוקר!!! **ונראה לך שזה בדיחה??**

אין לך מושג עד כמה שזה ככה!!! כפשוטו ממש!!!

בחור צעיר שאין לו חשק לעשות כלום ואין לו סיבה לקום בבוקר ו--
 אחשוורוש שמוּלך על מאה עשרים ושבע מדינות ואין לו סיבה לקום בבוקר...
התחושה שלהם זיהה לגמרי לגמרי לגמרי!!! (ההבדל היחיד שבכל זאת יש ביניהם...
 שלבחור יש עדיין אתגר... הוא חולם להרויח קצת כסף... הוא חולם אולי לדפוק איזה מישהו... אבל
 לאחשוורוש גם את התענוג הזה אין!!! כי אין לו שום יעד לכבוש!!! שום!!! שום כלום!!! דכאון
 טוטאלי!!!) **ושוב: חשוב לחזור ולהבהיר:** אברך שלא מסודר בחיים מבחינה כלכלית
 או כל אחד אחר שיש לו התמודדויות בחיים והוא משווע לקורטוב של שגרה
 ומנוחה... כשהוא קורא את המשפטים האלו... זה עלול להכעיס אותו... הוא
 בטוח שזה סוג של אפליה מתקנת... הוא חושב לעצמו: נו נו... הלוואי עלי כאלו
 צרות... הלוואי עלי שיהיו לי בוחטות של כסף... ואני אהיה מתוסכל מרוב
 שיעמום שיש לי הכל...

ותדע לך שזה לא נכון!!! אדם שיש לו הכל הוא באמת מתוסכל יותר ממך!!!
 וזה לגמרי לגמרי ככה... בלי שום התבדחויות... **זה היה אחשוורוש!!!**

כל מי שנזכר בו אומר אח לראשו... אחשוורוש היה מסתובב כל היום בארמון
 שלו כארי בסוגר **ודופק את הראש בקיר...** מה אני עושה עם עצמי???
 לאן...??? **נו... אז מה באמת???** אז הנה... בשנת שלוש למלכו עשה משתה
 לכל שריו ועבדיו... **שמונים ומאת יום!!!** בן אדם שעושה סעודה שנמשכת מאה
 שמונים יום... אתה יודע מה זה??? ?

זה בן אדם שלגמרי מת משיעמום!!! והוא פשוט נאלץ לצאת לשיקום של
 180 יום שיפיגו את החוסר מעש שלו...

דא עקא שגם 180 יום זה משהו שנגמר יום אחד... ונו... מה יהיה ביום
 למחרת? כן... בדיק כמו להבדיל אשת אברך שעובדת במילוי מקום במשך
 ארבעה חודשים... והנה... מגיע השבוע האחרון... והיא מוטרדת מה יהיה בשבוע
 הבא? מאיפה אביא פרנסה הבייתה??? ואז ברגע האחרון מגיעה ישועת ה'...
 ומתפנה עוד איזה מילוי מקום...

אז להבדיל כמוכן אלפי הבדלות אותו דבר אצל אחשוורוש... יש לו כעת
 מילוי מקום של תעסוקה במשך 180 יום של סעודה... אבל עוד כמה ימים ה-

180 יום האלו מסתיימים... נו... ומה אני אעשה מחר עם הראש שלי? **אני שוב אתחיל לדפוק את הראש בקיר???**

אז תראה מה שזה... אותו רבש"ע שדואג לקרני ראמים- לאותה אשת אברך למצא מילוי מקום!!! אותו רבש"ע דואג גם לביצי כינים... הוא דואג גם לתעסוקה של אחשוורוש... ובדיוק ביום האחרון... **בום טראח!!!** היה איזה אי הבנה והדברים יצאו מהקשרם **ואחשוורוש הורג את ושתי...** ואז הוא נכנס לדרמה חדשה... עכשיו הוא צריך לחפש שידוך... זהו... כעת הסעודה באמת יכולה להסתיים... כי מצאנו תעסוקה חדשה ליום שאחרי בשביל המלך המשועמם... ועכשיו שוב: במשך חמש שנים הוא משגע את העולם... כל העולם אומר אח לראשו... בשביל מה??? בשביל שאחשוורוש לא ידפוק את הראש בקיר מרוב שעמום! ואפשר להמשיך לתאר אבל אכמ"ל...

בקיצור: היסוד והמבנה של הנפש שלנו עובד ככה:

בן אדם שחסר לו כל מיני משאלות לב בחיים!!! זה בן אדם **שיש לו** צבע בלחיים... **יש לו** יעדים לכבוש... **יש לו** בשביל מה לקום בבוקר!!! **יש לו** סיפוק בחיים!!! כל זמן שיש לו יעדים שהוא צריך לכבוש... הוא מלא חיוניות ושמחת חיים...

זה האדם!!! כל אדם לעמל נברא!

אבל!!! בן אדם שיש לו הכל הכל!!! הוא אדם אומלל! שמחוסר ברירה! בשביל לשרוד את החיים **הוא מוכרח לייצר לעצמו בעיות יזומות** בשביל שיהיה לו מה לתקן!!! אחשוורוש מוכרח להרוג את אשתו בשביל **לייצר לעצמו** אתגר לחפש אישה חדשה... הוא מוכרח **לייצר לעצמו** ככה תסבוכות יזומות בחיים... בשביל שיהיה לו תעסוקה איך לפתור אותם ולהתגבר עליהם... (שלא תבין... אף אחד לא חושב שהוא יזם את הבעיות האלו באופן מוצהר... אבל זה בהחלט יכול להגיע ממקום של תת הכרה... למבינים בנושאים אלו) **זה בדיוק אבל בדיוק!!!** כמו הילד שלי ששיחק בלגו ו... וסוף סוף הוא בנה עם כל החלקים בית מאוד גדול ויפה... דא עקא שברגע שהבנין באמת בנוי לגמרי לגמרי!!! זהו!!! כבר אין לו מה לשחק בלגו!!! ואז מה

עושים ??? אין ברירה... אני עזרתי לו לפרק את זה... כדי שיהיה לו מה לבנות ולשחק שוב... נכון או לא נכון ??? מוכר או לא מוכר ???

אז זה בדיוק הסיפור עם אחשוורוש!!! היות ולאחשוורוש יש הכל בכל מכל!!! אז הוא פשוט חש בראשו!!! הוא דופק את הראש בקיר... מה אני עושה עם עצמי... ולכן אין לו ברירה אלא **ללכת ברוורס...** לשבור וליצור לעצמו בעיות חדשות בחיים... בשביל שיהיה לו מה לתקן ועל מה להוציא את הכסף המיותר שיש לו... **נו... עכשיו תגיד לי: כזה בן אדם צריך להעניש ???** אין צורך!!! הוא מעניש את עצמו לבד!!! הוא יוצר לעצמו את הבעיות בחיים בלי שתעזור לו!!! הוא תמיד מסתובב סביב הזנב שלו **ומתוסבך כל הזמן ממה נפשך!!!** כי הרי כשיש לו הכל... אז הוא חש בראשו... הוא דופק את הראש בקיר מחוסר מעש... ואם הוא כבר הצליח לייצר לעצמו בעיות חדשות בחיים... אז כעת הוא סתם מסכן שאשתו מתה ויש לו רשימה של בעיות שהוא הזמין לעצמו... ועכשיו צריך לחפש אישה חדשה... וכשהוא סו"ס מוצא את אותה אשה חדשה... ויש כבר סיבה לשמוח... אז הוא שוב חוזר לברררוך שלו... לחוסר מעש שלו... אז אף פעם לא טוב לו... בן אדם כזה... מה שיהיה לו... לא יהיה לו טוב... בן אדם כזה מהות מבנה ומעגל צורת החיים שלו כמות שהיא זה העונש הכי גדול שהוא יכול להעניש את עצמו!!! אין צורך לתלות אותו על עץ!!! הוא תלוי ועומד כשהוא חיי!!!

כלפי מה הדברים אמורים ???

הדמות של אחשוורוש היא דמות שמאוד נחוצה לנו בדור האחרון!!! מצד אחד זו דמות שעדיין מוזכרת בתנ"ך... אבל מצד שני זה כבר דמות עדכנית שמוכרת לנו מהחיים שלנו... של דור 2021... **שתבין:** מקובלנו שאנחנו לא יכולים להיכנס לראש של נבוכדנצר וסנחריב... אחרי הכל זה אנשים ששייכים לדורות של של ע"ז... זה סוג של ריגושים ומשאלות לב שאנחנו בכלל לא קולטים אותם... (גם אחרי שמנצחים את סנחריב... הוא עדיין משתחוה לע"ז... יש לו איזה פלחן מסוים שעדיין ממלא את האישיות שלו... בקיצור: זה מושגים אחרים...) **אבל אחשוורוש ??? הוא כבר שייך לשטיבלאך שלנו!!!**

אנחנו נמצאים בדור שהנושא שהכי הכי מעסיק אותנו זה **נהנתנות!!!** היום כל אחד שיוצא מהבית... מאחלים לו מכל הלב: **תהנה!!!** וכשהוא חוזר הביתה שואלים אותו בדאגה: **נהנית???** כל אחד שרוצה להסביר את עצמו עד כמה המצב שלו בלתי נסבל... הוא מסביר: ש... ש... **שאני בכלל לא נהנה...** אם אני לא נהנה אז... אז למה לי חיים?? **זה היום המדד!!!** אנחנו צריכים ליהנות... זה ערך חדש מהעשרים שלושים שנה האחרונות... נהנית או לא נהנית?? הכל תלוי בהנאות... כמה כיף להיות מאמין בה'... ואיזה הנאה לשמור שבת... וכמה זה משתלם ששתיים כפול שתיים זה ארבע... **אז זהו!!! שהאישיות של אחשוורוש!!! הוא הדמות האידיאלית בדורנו!!!** אחשוורוש הוא הסמל והדוגמא לפסגת הנהנתנות!!!

וממילא אגרת הפורים הזאת... שבכל דור ודור היא הייתה עדכנית מהמקום של להודיע שכל קוין לא יבושו וכו'... הרי בדור שלנו היא עדכנית **מעוד זווית נוספת!!!** מהזווית של הנהנתנות של אחשוורוש!!! **אז הנה... אתה רואה מה הסוף של הנהנתנות של אחשוורוש???**

אתה רואה מה קרה לאחשוורוש שכל הזמן רצה ליהנות???

נו... מה קרה לו?? תלו אותו על עץ?? לא!!! הרבה יותר גרוע מזה... הוא ממשיך להסתובב סביב הזנב של עצמו כארי בסוגר ודופק את הראש בקיר... ומי כמוך מבין אותו... כן... לפני הטיסה לחו"ל לא דפקת את הראש בקיר... היה לך עוד איזה יעד... רצית לנסוע לחו"ל... אז נסעת... איכשהו זה עבר... ואז חזרת הביתה... ומה עשית אז?? **דפקת את הראש בקיר!!!** ואז סו"ס מצאת עוד איזה יעד חדש... לשדרג עוד איזה משהו באיכות חיים... וליהנות עוד קצת... וב"ה סו"ס סימנת וי... עשית את זה!!! נו... ו...?? עכשיו לא נותר לך אלא שוב לדפוק את הראש בקיר!!! **בדורות הקודמים אחוזי הדכאון היו אפסיים לעומת היום!!!** ולמה?? כי הדור הקודם היה הדור של מרדכי ואסתר... יהודים גלותיים עם עיניים יוקדות ונחושות שנלחמו לשרוד!!! נלחמו לחיות כמו יהודים וזה לא היה מובן מאליו... ולכן היה להם אור בעיניים... **אבל אנחנו???** אנחנו לא שייכים לדור של מרדכי ואסתר... אנחנו כבר נולדנו לתוך הארמון של אחשוורוש הנהנתני... הכל מגיע לך עם כפית של זהב בתוך הפה... ואתה מסתובב כארי בסוגר... ולא טוב לך... למה? כי אין לי לאן לחתור!!! יש לנו כזה שפע רוחני וגשמי

שאיין!!! אין לנו לאן להתקדם עם זה... לפחות הייתי צריך להילחם על כזית מצה... לפחות הייתי צריך להילחם על שמירת השבת שלי כמו באמריקה של פעם... לפחות הייתי צריך להיאבק להיות בחור ישיבה שרעב ללחם ואוכל ימים אצל בעלי בתים... אבל כלום!!! הכל נותנים לך על מגש של כסף עם כל החומרות וההידורים והכל באותו מחיר!!! נו... לאן יש להתקדם???

אבל לא!!! תנוח דעתך... גם בתוך הארמון של אחשוורוש... יש!!! אוהו... יש המון המון עבודה!!! רק לאחשוורוש משעמם כ"כ בארמון שלו... אבל יש עוד משהו שנמצא בארמון אחשוורוש והוא בכלל לא משועמם... תנחש מי? אסתר המלכה!!! אסתר המלכה גם נמצאת באותו ארמון מפואר ודווקא לה לא משעמם בכלל!!! **אתה יודע למה???**

כי אסתר המלכה... מאז שהיא נכנסה לארמון אחשוורוש יש לה יעדים כבירים שהיא צריכה לכבוש אותם!!! **מה היעדים של אסתר המלכה???** לחיות בתוך כל העולם הנהנתני הזה... **ו... ולסרב באדיבות!!!** לעמוד מול כל השפע האדיר שהעולם החומרי שלנו מציע ולסובב את הראש ולהגיד לא תודה!!! כן... כככל אשר תאמר ינתן לה לבא עמה... מה שתבקש... מה שתרצה... **ולא!!!** **אני מוותרת!!! אני מוותרת על הנהנתנות הזו!!!**

וכאן מגיע הבחור ישיבה הקלאסי של דורנו ושואל ולא מבין:

מה יש??? מה רע בזה? למה לא ליהנות??? וכי יש עניין לסבול בכח??? **מה עונה לו אסתר המלכה???** אדוני היקר... אתה מדבר על סבל? ?? בא תראה מי פה הסובל הגדול... בא תראה מי פה כל היום דופק את הראש בקיר... מי??? מרדכי או אחשוורוש??? מרדכי הגלותי יושב בבית המדרש ופניו מאירות כאור החמה... ואחשוורוש דופק את הראש בתוך החור כרפס ותכלת... אחשוורוש מורט את ראשו מחוסר עניין... אחשוורוש חי בתוך כלוב מזהב... ו... ו... והוא בתוכו!!! בתוך הכלוב!!! הנהנתנות היא שלילית **לא בגלל** שיהודי צריך לסבול... אלא בגלל שלעם היהודי יש את שלמה המלך שגם לו היה נתונים דומים כמו להבדיל לאחשוורוש... גם הוא עשה לעצמו שרים ושרות... ותענוגות בני אדם שידה ושידות... ובסוף פניתי אני בכל מעשי... והנה הכל הבל ורעות רוח (קהלת ב'... מומלץ ללמוד פרק זה) ובסוף בסוף החכם מכל אדם מגיע למסקנה שסוף דבר הכל

נשמע את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם!!!
 יהודי הוא בסה"כ אינטליגנט שיש לו תקשורת עם בעל הבירה והוא יודע
 סודות מהחדר ומבין איך המערכת עובדת... והוא יודע כמה עשרות צעדים
 קדימה... ויהודי מבין שנהנתנות לא באמת מביאה אותך לאן שחלמת להגיע...
כי הדבר היחיד שייכול למלאות את הנפש שלנו זה רק "סוף דבר הכל נשמע את
האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם!!! תאמין לאסתר המלכה...
 היא רואה את זה מקרוב...

משהו קטן למשמיעים ולמושמעים על השקלים בימים אלו...

בתחום המגביות והתתי"ם יש תופעה תמוהה שכולם מעידים עליה פה אחד... שכשמגיעים לאסוף כסף ולהתרים את כלל ישראל... בסופו של יום!!! ובסיקור מכלול ההתרמות הנתון הקבוע שיוצא שאלו שהכי קל להתרים אותם והם גם הכי תורמים זה דווקא האברכים והמשפחות שלא משופעות בכסף!!! (כמובן בלי להכליל... סו"ס הנתח הגדול של החזקת תורה כן מגיע וצריך להגיע בסופו של דבר מגבירים שיש להם ו... והם כן נותנים... אבל מצד הקלות...) דווקא האברכים והמשפחות שאין להם כ"כ כסף... והם צריכים את הכסף הרבה יותר בשביל חיי נפש... דווקא הם נפרדים מהכסף הרבה יותר בקלות... יותר מאנשים שיש להם חיי רווחה...

זו שאלה כבר ישנה... אבל שנה שעברה סו"ס תפסתי את הנקודה!!! פתחתי מדרש רבה על מגילת אסתר!!! ודווקא ממש בהתחלה... **מצאתי שם סיפור אותנטי!!!**

מעשה שהיה כך היה: רשב"י הגיע פעם אצל יהודי אוהב תורה שהתגורר בעיר צור... (שכידוע מאז ומעולם היו מתגוררים שם עשירים) רגע לפני שרשב"י נכנס... הוא שמע מעבר לדלת את העבד שואל את האדון: מה אדוני רוצה היום לאכול היום ארוחת צהרים?? האם טלופחין מהסוג הזול או מהסוג היקר?? ענה לו האדון: טלופחין מהסוג **הזול**... (אני לא כ"כ יודע מה זה טלופחין... אבל משמע שם שהטלופחין בעצמם זה משהו מאוד זול... וטלופחין עוד מהסוג הזול זה כבר על הגבול שפטורין מן הדמאי וניקחין מכל אדם בשביעית שחזקתם מן ההפקר...) בקיצור: האדון שלח את העבד להכין ארוחת צהרים הכי דלה ועלוכה שיכולה להיות... **ואז לפתע בעל הבית שם לב שרשב"י בפתח!!!** הוא קם מלא קומתו וקיבל את רשב"י במאור פנים... ובבת אחת הבעה"ב שינה את כל המנגינה ואת כל התפריט... וציווה להביא כלים של כסף וזהב... ולהביא את כל מעדני עולם לשלחן... הכל לכבוד התנא אלוקי רבי שמעון בר יוחאי.

רשב"י כדרכו לא נשא פנים לאף אחד!!! וגם לאותו יהודי!!! וברגע שרשב"י רואה את כל השפע ואת כל כלי הכסף והזהב שפתאום "נזכרו" להגיע לשלחן...

הוא התחיל לנזוף באותו יהודי: מה זה הקמצנות והכילות הזו שיש לך ??? אם כשאני מגיע אליך... יש לך כזה שפע ב"ה להגיש לפני... אז למה רגע לפני כן... כשעמדתי מחוץ לדלת אני שומע שאתה כ"כ מתקמצן ואתה הולך לאכול כזו ארוחת צהרים דלה ועלובה ??? בקיצור: רשב"י נזף ביהודי!!! נזף בו למה הוא כזה קמצן... נו... מה יש לענות ???

אבל תתפלא לשמוע היהודי הזה לא נשאר חייב!!! הוא ענה לרשב"י תשובה במקום!!! וממשמעות המדרש זה נראה שרשב"י קיבל את התשובה שלו!!! תקשיב טוב מה הוא ענה לרשב"י: "א"ל אי רבי, אתון אוריייתכון מוקרא לכון, ברם אנן אי לית לן ממזנא לית בר נש דמוקר לן" - פירוש: רבינו רשב"י - אתם!!! תלמידי חכמים... התורה מכבדת אתכם... אז אתם לא צריכים לשמור על הכסף שלכם... **אבל אנחנו ??? שיש לנו כסף...** הכסף שיש לנו **זה מה שמכבד אותנו!!!** אם אנחנו לא נשמור על הכסף שלנו... מי יכבד אותנו...

הבנת מה הוא ענה ??? הנה!!! זה הסוד!!!

אברך כולל יש לו כבוד!!! מה הכבוד שלו ??? הוא בן תורה... הוא יושב ולומד... ממילא יש לו כבר מעמד מכובד בעיני עצמו!!! הוא לא צריך גם כסף בשביל לשמור על המעמד שלו... לכן כשמגיעים להתרים אותו הוא עושה שיקול של "כסף בא כסף הולך..." אבל אני ??? שאין לי את המעמד הזה... אז מה יכבד אותי ??? זה שיש לי קצת כסף!!! לכן הכסף יקר לי!!! אצלי לבזבז כסף זה לקלף ולגרד מהמעמד שלי... ולכן אני שומר על הכסף!!! אני לא מבזבז אותו...

רשב"י קיבל את הטענה של אותו יהודי!!!

כן... למרבה הפלא!!! לאברך כולל הרבה יותר קל לשחרר כסף מהכיס... כי הארנק זה לא האזור חיוג שלו!!! זה לא מקום ההתפתחות שלו!!! אצל אברך כולל כסף בא כסף הולך... אבל אדם שעובד על כסף והמעמד הכלכלי נותן לו את הגב ואת המעמד בחיים... אז בשבילו לשחרר כסף... זה לקלף משהו באישיות... לדרוש ממנו הרבה כסף זה כמו להוריד אותו מהרב הגאון ל--הרב ר'... למבינים...

אבל שים לב!!! נכון שרשב"י קיבל את הטענה של אותו יהודי... אבל בייחס

למה??? בייחס לקמצנות והכילות האישית!!! בינו לבין עצמו!!! אותו יהודי... למרות שהיה לו כסף הוא נסע בסובארו חבוטה... והיה אוכל סנדוויץ' מהבית ולא מתפנק במסעדות... למרות שהיו לו אפשרויות לקנות בסופר ב'חוויית קניה' הוא העדיף לקנות במשנת יוסף ובכל החלוקות בשביל לחסוך כסף... וכשרשב"י ראה את החסכון הזה שאותו אחד חוסך מפתו ומהונו הוא שאל אותו למה??? ואז הוא ענה: אני שומר על הכסף שלי כי כל המעמד שלי מגיע משם!!! כל זה בחסכון האישי!!! בייחס לעצמו!!!

אבל ברגע שרשב"י הגיע אליו הבייתה... באותו רגע המחסום הזה נפרץ... **כאן הוא כבר לא היה קמצן!!!** כאן הוא פתח את הכיס... כאן הוא כבר הביא כל מעדני עולם... כאן כבר לא עוזרים התירוצים מהסוג הזה... **כאן אדרבה!!! לעת כזאת הגעת למלכות!!!**

בשביל מה יש לך מעמד של אדם בעל אמצעים...??? בשביל להתכבד בהחזקת תורה!!! פה המעמד שלך מגיע לידי ביטוי!!! ופה אתה מקבל ביושר את התואר מחזיק תורה!

כן... אני מבין אותך שקשה לך לבזבז כסף... אני מבין אותך שאתה חס על הכסף... **ולכן!!!** תמכור את הרכב שרד האוטומטי שלך שזולל דלק... ותקנה מהאברך את הסובארו החבוטה שלו עם החלון שנסגר עם 'יחודים'... זה מה שתעשה בשביל לשמור על הכסף... אל תלך למסעדות... תאכל טלופחין דטמשא בסנדוויץ' בשביל לשמור על הכסף... אבל ברגע שהתלמיד של רשב"י דופק לך בדלת...??? **כאן מהר מהר לפתוח לו.** לפתוח את הארנק ולהתחיל לשחרר...

אבל בינינו בחור יקר... אתה יודע למה אותו בעל הבית כ"כ כיבד את רשב"י ומיד הוציא לו את כל הוטרניה??? בגלל שרשב"י לא נשא לו פנים!!! ולא התכופף אליו... כי רשב"י ידע היטב שבסופו של דבר גם בקעה בקעה... התמלאי דנרי זהב... רשב"י אבי השיטה של תורתו ואומנותו ידע שאם החרש תחרישי... ריווח והצלחה יעמוד ליהודים **ממקום אחר...** רשב"י האמין באמונה שלימה שכסף להחזקת תורה יגיע... ולכן הוא לא נשא פנים ולא התכופף לגבירים... כזה אדם

גדול שתורתו אמונתו... מצליח לכבוש את הגבירים הכי גדולים והם מתחננים לפניו שיתן להם את הזכות להחזיק אותו... כדי שלא ינטוש אותם וייקח מהבקעה... אבל אנחנו... שלא אווזים במקום הזה... לנו כן יש נטיה לכרוע ברך לגבירים... יש לנו נטיה להתכופף מלא קומתנו למי שמוכן לתת עוד איזה מאה שקל לת"ת... **זה... זה פושט!!!**

אז בשלמא המחזיקי תורה שבאמת רובץ עליהם עול אדיר של החזקת תורה... אין מה לעשות... הם משפילים את עצמם והגבירים צריכים להבין שלמרות זאת כאן המקום הכי טוב להניח את הכסף... אבל אתה??? אתה שאוסף כסף לת"ת וזה לא כסף קריטי... **לפחות אתה אל תכרע לכסף!!!** אל תבזה את המעמד שלך כבחור ישיבה שלומד תורה ותתחנן לאנשים שיתנו לך כמה שקלים... עזוב... זה כסף קטן... זה לא שווה את הביזיון של התורתו אומנותו שבך... תבא כמו רשב"י... תעמיד את הדברים על השלחן כמות שהם... אנחנו אוספים כסף... כן??? לא!!! אל דאגה... בקעה בקעה התמלאי דינרי זהב...

מה ההבדל בין שמחה ל---מצב רוח???

ברשותך קורא יקר: דבר ראשון בא ננפץ מיתוסים ונסביר מה זה **לא שמחה!!!** ואח"כ נוכל להתקדם הלאה ולהבין מה זה כן שמחה... **ובכן: בניגוד למה שמקובל... שמחה זה לא סוג של הרגשה... יש כאלו שחושבים שאם אני מרגיש כזה מצב רוח כזה ועליז זה שמחה... לא!!! זו טעות!!! שמחה זה שם של מציאות!!! ולא רק סוג של הרגשה...**

ולמה כ"כ חשוב להדגיש את זה???

כי כידוע המצבי רוח שלנו מאוד מתחלפים... אנחנו לא יכולים לשלוט על המצב רוח שלנו... גם נשיא ארצות הברית שישולט על כל העולם... אבל על המצב רוח שלו הוא לא יכול לשלוט... בן אדם יכול להתחיל את הבוקר עם מצב רוח טוב... ויתכן שבעוד חצי שעה פתאום המצב רוח הזה יתחלף למצב רוח "על הפנים"... ועדיין לא נמצאה שום כספת או קופסת שימורים שניתן לאכסן בה את המצב רוח ולתזמן אותו לפי הרצון שלנו... כנראה לכן נקרא שמו מצב **רוח!!!** כי הוא נושב ומתחלף כמו הרוח...

עד כאן מצב רוח!!! אבל שמחה???

שמחה זה לא מצב רוח... שמחה זה לא סוג של הרגשה מתחלפת כמו מצב רוח... שמחה זה משהו מציאותי!!!

שיש לנו שליטה על זה!!! וההראיה: שחז"ל אומרים לנו: משנכנס אדר מרבין בשמחה, ומשנכנס אב ממעטים בשמחה... זאת אומרת: שהשמחה האמיתית שיש לעם היהודי היא כחומר ביד היוצר וכהגה ביד המלח... השמחה היא לגמרי בשליטה שלנו... ואנחנו יכולים להגביר אותה ולהחליש אותה לפי הזמנה אישית...

כל מה שנותר לנו לברר מה זה השמחה הזו???**ומאיפה מקבלים את השליטה המוחלטת על השמחה???**

כמדומני שזו שאלה מאוד נחוצה... אני חושב שיש הרבה אנשים שיהיו מוכנים לשלם הון רב בשביל שהשמחה תשכב אצלם בארון באופן נגיש... והם תמיד יכולים להשתמש בה לפי העניין... לא מסכים איתי???

ובכן: ההגדרה של שמחה במילה היא כך:

מצב של שלום ושלימות זה מצב של שמחה!!!**ואילו מצב של ניגוד זה עצב!!! מה הכוונה???**

בקצרה ממש: האדם מורכב משמים וארץ שמנוגדים אחד לשני!!! כמעט כל מה שאדם יעשה לטוב ולמוטב... תמיד תהיה קואליציה שתומכת ואופוזיציה שלוחמת... אם הוא יהיה צדיק ויעלה לשמים... אזי כח המשיכה הארצי ימשוך עם כל הכח לכיוון הארץ... ואם הוא יהיה רשע ובמעשים הרעים שלו הוא ירד לתחתיות לארץ... כח הנשמה השמימי שלו ינקוף את מצפונו וימרר לו את חייו... ממילא מה שתעשה... לאיזה כיוון שתלך תמיד תמצא את עצמך במצב של אוי!!! או אוי לי מיצרי... או אוי לי מיצרי... מצב כזה של ניגוד הוא חוסר שלימות והוא ההיפך משמחה!!! רק מתי שאדם מצליח לתת מענה לשני הניגודים... והוא מצליח לחבר שמים וארץ ושניהם מגיעים לידי סיפוק... אז הוא חי בשלימות-- ושלימות היא היא השמחה!!! במעמד הר סיני היה שמחה... יש מושג בחז"ל שנקרא "והיו הדברים מאירים ושמחים כנתינתם מסיני", מה היה

השמחה בהר סיני??? השמחה הייתה שהקב"ה הרכין שמים והציען תחת ההר!!! הקב"ה הפגיש שמים וארץ!!! הקב"ה הראה שהתורה הכי כלי שיש בו אפשרות לאחד את השמים והארץ... ברגע שהשמים וארץ נפגשו ואין ביניהם סתירה... הרי לך שמחה! וזו השמחה שיש בבית של תורה!

איש מייצג את השמים!!! ואישה מייצגת את הארץ!!! בחור קדוש וטהור עולה ומתעלה בעבודת ה' ומגיע עד השמים... אבל הוא שרוי בלא שמחה!!! למה??? כי הארץ שבו זועקת... הארציות שבו מושכת בכיוון המשיכה עם כל הכח לכיוון הארץ... ואותו בחור שנמצא כעת ב"שמים" מול הסטנדר והגמ'... אין לו מה לספק לארץ שבו... הוא נקרע במלחמות פנימיות מול הסיפוקים הארציים שלו שאין להם מענה... מי שנמצא בכזה מצב הוא לא שרוי בשמחה!!! באותה שעה ניצבת לה בת סמינר שמורה... מחוברת להוויית החיים מעצם טבעה... אבל עיניה כל הזמן נשואות השמימה... היא שואפת למשהו שירומם אותה... למישהו שישא אותה וירומם אותה לכיוון מעלה... שניהם!!! כל אחד בפני עצמו לבד לא שרויים בשמחה!!! הוא צריך חיבור לארץ!!! והיא צריכה חיבור לשמים! ואז לפתע נשמע קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה. מתחברים שמים וארץ ונבנה בית של שמחה!!! חיי נישואין זה בית של השראת שכינה. בבית הזה מתחברים שמים וארץ!

עד כאן המילים אולי קצת גבוהות... כעת נעבור לפרקטיקה של החיים... לכל אחד מאיתנו יש צרכים ומשאלות לב!!! ולא תמיד אנחנו מגשימים אותם... ו... ו... וזה די מעציב... כל אחד מאיתנו בפעקאלע הפרטי שלו... כשאנחנו נזכרים בכל מיני משאלות לב שעדיין ממתינים לישועה ורחוק מישועתי דברי שאגתי זה עושה קרעכץ בלב...

אני לא צריך להגיד לך שהקרעכץ הזה הוא לא כ"כ "מרבית בשמחה"!!! אבל מה עושים??? הרי כתוב בשו"ע שמשנכנס אדר מרבית בשמחה... ואנחנו הרי רוצים להרבות בשמחה... אז איך??? איך אפשר להרבות בשמחה כ... כשאני נזכר במינוס בבנק??? איך אפשר להרבות בשמחה כ... כ... כ... כשהוא שוכב במיטה כל היום ולא הולך לשיבה??? ?

איך אפשר לצאת מהיגיון כשיש כאן בבית שלוש בנות שמחכות לישועה?
איך אפשר לצוץ מעל החסר הגדול... כשהבית כזה שקט ומחכה לקול בכי של
תינוק??? ?

איך אפשר בנתונים שכאלו להיות מרבים בשמחה???

הרי כך: אלמלא מרנא החתם סופר כתב חידוש זה אי אפשר לאמרו... יש
דרוש חתם סופר מבהיל על פורים... החתם סופר אומר: שהסיבה מדוע אסתר
המלכה עשתה משתה לאחשוורוש והמן... הסיבה היא: בגלל שכל כלל ישראל
וגם אסתר המלכה צמו שלושה ימים, לילה ויום... ואסתר ראתה שאחרי כל
הצומות והזעקות היא לא מצליחה לפעול ישועות... מה עשתה אסתר
המלכה?? ?

שינתה כיוון מאה שמונים מעלות!!! היות ואני רואה שאני מנסה לבטל את
גזירת ה' ואני לא מצליחה... אני מבטלת דעתי... ומרגע זה ואילך אני מקבלת
באהבה!!! אני שמחה עם מה שהקב"ה עושה... ואם הקב"ה שלח את
אחשוורוש והמן שיגזרו להשמיד להרוג ולאבד את עם ישראל... אני מקבלת את
זה בשמחה ועושה משתה!!! משתה של קבלת יסורים באהבה!!! ושם!!!
במשתה הזה!!! היא הצליחה לפעול עוד יותר מכל דברי הצומות וזעקותם.

ממשיך החתם סופר ואומר: ולכן לדורות!!! עיקר העבודה של חג הפורים זה
דווקא הסעודת פורים!!! כי סעודת פורים היא כנגד הסעודה שאסתר עשתה
שהעניין שלה הוא סעודה של קבלת יסורים באהבה... ודווקא שם אפשר לפעול
ישועות עוד יותר מכל מקום אחר!!! וכיון ש'לשון חכמים מרפא' נצטט חלק
מלשונו הק' של מרן זיע"א:

"אבל באמת הוי קביל וקיים שסבלו אחד עושה יותר מכמה תפילות לכן
לבסוף זימנתה להמן ועשתה משתה להורות כי שמחה בה' ובטחה היא בישועתו
כי קרובה לבא וזהו רחוק מישועתי דברי שאגתי שכך עוד שאני שואג רחוק הוא
יותר מישועתי ולכן תקנו שמחת פורים ומקודם תקנו המגילה טרם השמחה
להורות כי התפילות והבקשות שכנגדם נתקן קריאת המגילה לא הועילו כ"כ כמו
השמחה בו והבטחון בישועתו...

מה כתוב כאן?? ? שמהי הנקודה הפנימית של **המרבים בשמחה** שיש

בחודש אדר??? במשך השנה ליהודי יש משאלות לב... ש... שלא תמיד מתגשמות!!! יש פה ניגוד!!!

יש את הרצון שלי... ויש את רצון ה' שלא לגמרי תואם עם הרצון שלי... כפי שסיכמנו כשיש ניגוד אין שמחה!!! אבל בפורים אסתר המלכה לימדה אותנו שמקבלים באהבה... אם אני מתפלל ומתפלל ואני רואה שעדיין רחוק מישועתי דברי שאגתי... אז בא נשנה כיוון... אני איתך רבש"ע... אם אתה לא רוצה אז אני גם איתך... אני עושה משתה ושמחה ומקבלת את המצב שלי... אני מזמין לסעודה שלי את החסר ואת הכאב בכבודו ובעצמו!!!

כן... לכל אחד מאיתנו יש את המן ואחשוורוש הפרטיים שלו שהוא לא היה מעדיף לא לראות אותם מול העיניים שלו... בודאי לא בשעת משתה ושמחה... כל אחד ואחשוורוש והמן שלו... יש אחד שאחשוורוש שלו זה המינוס והמן זה הצ'ק שחוזר... ברגע שהוא רואה את ההמן ואחשוורוש הזה כל המצב רוח שלו יורד לקרשים... יש אחד שאחשוורוש שלו זה האסיפת הורים וההמן זה התעודה של הילדה... אל תזכיר לי את זה... ויש אחד שהאחשוורוש שלו זה המחברות של השידוכים... וההמן זה הטלפון של התשובה השלילית... אל תזכיר לי את האכזבה הזו...

ודי!!! קלי קלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי!!!

אבל כאן מגיע החתם סופר ומגלה לך: אתה יודע מה עשתה אסתר המלכה כשהיא אמרה את הפסוק הזה??? כשאסתר המלכה גילתה ש-קלי עזבתני... כשהיא ראתה שהאינטרסים שלה ושל הקב"ה רק הולכים ומתרחקים... ורחוק מישועתי דברי שאגתי... **אתה יודע איזו מסקנה היא הסיקה???** היא החליטה לשנות כיוון במאה שמונים מעלות!!! ואם עד רגע זה היא והרבש"ע "לא נפגשו" כי... כי הרי רחוק מישועתי דברי שאגתי... אני רוצה את מרדכי... ואילו הקב"ה חותם על האגרות של המן ואחשוורוש... הרי ברגע זה היא החליטה!!! זהו!!! אני קובעת פגישה עם הרבש"ע בכבודו ובעצמו!!! והיות הרבש"ע החליט משום מה שהוא מסכים עם המן ואחשוורוש... אז אני איתנו!!! אני שלימה איתנו... אני עושה משתה ומעמידה לנגד עיני את המן ואחשוורוש בכבודם ובעצמם ואני שמחה איתם!!! מה פירוש איתם??? **עם הצרות!!!** עם להשמיד להרוג ולאבד

שהם מביאים איתם!!! כי אם זה רצון ה' אז אני איתו... ושם!!! במעמד הזה היא הצליחה לפעול!!!

אסתר מלמדת אותנו שיש ליהודי אפשרות לקחת את הכאב הכי גדול... לקחת את הנושא הכי טעון וכאוב **ולשים אותו במרכז המעגל ולשמוח איתו!!!** כי אם כעת זה רצון ה'... אז אנחנו איתך רבש"ע... זה התכלית של סעודת פורים... להגיע להשגה של "עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי..." להגיע לבהירות כזו של אחד עם הקב"ה!!! שמה שאתה יתברך רוצה אני אחד איתך!!! יהי רצון שבמהרה ממש כולנו ניוושע בפקודת ישועה ורחמים... איש איש ומרת נפשו... ועד אז יש לנו את ההזדמנות להמליך את הקב"ה ולפגוש אותו מול המן ואחשוורוש... שבמהרה ממש ימלא שחוק פינו ויתברר שהכל הכל היה לטובה. אמן.

בלילה ההוא נדדה שנת מלכו של עולם... מעניין איזה לילה???

כן... יש לילות כאלו מיוחדים שנודדת שנת מלכו של עולם... מדובר בלילות מיוחדים של עת רצון מיוחדת בשמים שאבא שבשמים מתעורר ברחמים על בניו... ויחד איתו נודדים עליונים נודדים תחתונים נדדה שנת מלכו של עולם...

מאוד מסקרן אותי: מתי זה??? באיזה לילות זה קורה??? הייתי מוכן לשלם הרבה כסף לאיזה מישהו שם משמים... שיתן לי צינתוק... שיעדכן אותי מתי יש כזה לילה של עת רצון... שאני אוכל לנצל את הלילה לתפילות...

אז זהו!!! תתפלא לשמוע... שממש ממש "במקרה..." הלילות האלו שנודדת שנת מלכו של עולם... זה בדיוק אותם לילות שנדמה לי **שרק אני לא נרדם...** אותם לילות שאני מרגיש לבד לבד... כולם מסודרים בחיים... כולם ישנים שנת ישרים... כולם ממשיכים הלאה... ו... ואני??? רק אני היחיד שנודדת שנתי מעיני!!! רק אני לא מצליח להירדם!!! רק אני נשארתי מאחור!!! אף אחד לא לידי... אף אחד לא נמצא לידי ברגעים הקשים... אני בודד... **אז זהו זה!!! שממש "במקרה" אנחנו מדברים על אותו לילה!!!** כי ממש במקרה... בדיוק באותו לילה יש עוד מישהו שלא מצליח להירדם יחד איתי... קוראים לו "מלכו של עולם..." והוא יחד איתי... פה... מחכה לשמוע אותי... וכולו כעת בשבילי... היית מאמין???

ולאבא שבשמים היו הרבה לילות כאלו בשנה האחרונה...

אוהו... תנסה לחשוב כמה לילות קשים היה לאבא שבשמים בשנה הזו... אתה, שנשארת לילה שלם לבד בבית חולים ליד המיטה של ___ גם שנתו של הקב"ה נדדה מעליו... הוא היה יחד איתך למעלה מראשותיו של חולה... וגם כשקרה מה שקרה... הרי קל מלא רחמים היה שם... בכך איתך... הצטער איתך... (זה לא סתירה שהוא גם שש ושמוח בבא אליו נפש נקי וצדיק... אצל הרבש"ע זה יכול ללכת בד בבד).

אתה, שלילה שלם התהפכת במיטה בלחץ... כי היה נדמה לך שהתחלת להשתעל ואולי נדבקת... ואז התחלת כבר לדמיין תסריט שהדבקת את האבא ואת הסבא ועוד רגע כולם ביחד נכנסים לטיפול נמרץ... לילה שלם התהפכת

במיטה מתוסבך... נכון שאחרי שבוע צחקת על עצמך... אבל בלילה ההוא נדדה שנת מלכו של עולם... הוא היה איתך בדימויות... היה איתך במתח... והיה איכפת לו ממך...

אתה שהתהפכת במיטה בעוד לילה ארוך של בידוד... עוד לילה של סגר... ודי... אין לי כבר כח... אני אחד כזה שרגיל ללילות עליזים והנה... אני כבר תקוע פה עשרה לילות בבית... משועמם ועצוב... בלילות האלו נדדה שנת המלך... אבא שבשמים חשב עליך... היה איתך במצבי רוח המתחלפים האלו... אתה, שהיית בדכאון שבוע לפני ראש השנה שהשנה לא תוכל להתפלל בבית הכנסת המוכר עם הניגונים המוכרים... או לפני חג הפסח בשעתו...

אתה, הבחור ישיבה שהצלחת לסחוב חודש וחצי רצופים בישיבה בלי לצאת ו... וסחבת וסחבת... וכל יום מחדש היית צריך להחזיק בשיניים כדי לא לצאת מהקפסולה... בלילות ההוא נדדה גם שנת מלכו של עולם... החתן והכלה שלא ידעו עד הרגע האחרון האם תהיה להם חתונה ואיפה...

ועל כולנה!!! כל אותם אלו שבמשך לילות שלימים שכבו במיטה ולא נרדמו בגלל שהלב שלהם דפק כאילו הם בריצה בגלל מחסור בחמצן... כל אותם אלו ששכבו בבית במצב של עוד רגע בית חולים ומחברים אותם להנשמה... אתה יודע איזו לילות נוראים הם?? ועוד מישוה היה שם בלילה!!! היה עוד מישוה שהקשיב לפעילות הלב והיה שם... הלא הוא אבא שבשמים... שרק הוא יודע למה זה היה צריך להיות... והוא היה שם... בכאב... בקושי... בסחית הכוחות עד כלות הנפש... ואם זה הרווקים שנשארו לעוד לילה בשימון... בלי כלום... בלי הצעות שידוכים. ובלי שום דבר על הפרק... אבא שבשמים היה שם... האם אנחנו היינו איתם?? אני לא מבטיח... האם אנחנו חשבנו להם?? קשה לי לומר... בימים אלו כל אחד חשב על עצמו... אבל אבא שבשמים היה שם ועודנו שם...

וכל היהודים הגלמודים והמבוגרים שנשארו חודשים שלימים בבית בלי שדפק אצלם אף אחד... כל התהפוכיות הנפשיות שעברו על כל אחד מהם... אבא שבשמים היה שם... בקיצור: בשנה האחרונה היה לאבא שבשמים הרבה הרבה לילות שנדדה שנת מלכו של עולם...

ה' ממרום ישאג ומממעון קדשו יתן קולו שאוג ישאג על נווהו... כתוב פה שלוש פעמים שאגה... ומסבירה הגמ' בברכות (ג.) שזה כנגד שלוש משמרות שיש בלילה... שבהם אנחנו ישנים!!! אבל הקב"ה??? הוא כביכול ער... אנחנו ממשיכים את החיים הלאה... אבל הקב"ה לא!!! הוא בשעות הלילה שואג ובוכה... הקב"ה בוכה אז על גלות השכינה... והוא בוכה ככה כל לילה... כל לילה מחדש הקב"ה יושב ובוכה על גלות השכינה...

למה כל לילה??? מה יש לבכות כל לילה??? אם הקב"ה בכה אתמול אז למה הוא חוזר ובוכה היום?

תרשה לי לומר הרגש בעניין זה:

אתה יודע למה הקב"ה בוכה כל לילה???

כי המשנה בסנהדרין אומרת: שכשיהודי שרוי בצער שכינה מה אומרת??? קלני מראשי קלני מזרועי... במשך היום השכינה אומרת את זה לעצמה... והיא כל היום אומרת את זה... כככל היום... תחשוב כמה פעמים ביום השכינה אומרת לעצמה: קלני מראשי??? כמה פעמים ביום השכינה הקדושה עומדת מול צער של יהודי... כמה??? אינספור!!! כל חולה מאומת נוסף... וכל יהודי נוסף שנכנס שוב לבידוד... וכל כיתת לימוד שנסגרה וילדים שחזרו הבייתה... והשכינה מנענעת בראשה על כל מקרה כזה ואומרת: קלני מראשי קלני מזרועי... ובמשך כל יום מצטבר לשכינה ערימות ערימות של קלני מראשי... הרי הרים של צער ועגמת נפש שיש ליהודים מידי יום ביומו... מצטבר אצל השכינה שקים ע"ג שקים של אנחות של יהודים... שקים של קשיים... ו... ו... ודי!!! כמה אפשר... כמה השכינה יכולה להתמודד מול כל הצרות של כלל ישראל... ואז!!! סוף סוף הגיע הלילה... ו... ו... ובחצות לילה יש משהו כזה שהקב"ה כביכול נכנס לגן עדן ומתייחד עם השכינה... (לא יודע מה זה... מה שברור הוא שיש בחינה מסוימת של קירבה מיוחדת בין השכינה שבמשך כל נמצאת בגלות... אבל בחצות לילה יש איזשהו מפגש וקירבה יתירה למרות הגלות) ואז השכינה הקדושה פורקת כביכול לפני הקב"ה את כככככל הצרות שהיו לכלל ישראל באותו יום... היא מספרת לאבא שבשמים את _____ את זה אתה יכול להשלים לבד... היא גוללת לפניו את כל הסיכום היום האחרון...

כל מה שעבר על כלל ישראל בעוד יום שגרת קורונה... השכינה בוכה ואומרת: אבא!!! והקב"ה בוכה יחד עם השכינה... ובוכה איתה... ובוכה... והשכינה ממשיכה: אבא שבשמים... דודי שלנו... כמה הוא מסכן... הוא כ"כ מחפש את עצמו וכ"כ לא מוצא... נכון... יש לו נפילות רוחניות אבל רק אתה הרי יודע כמה רע לו... כמה הוא חלול מבפנים... ואבא שבשמים יושב ובוכה על דודי שלו... על השאיפות שהוא כ"כ שואף מצד אחד ומצד שני יש לו כ"כ הרבה מעידות. מה הפלא שהקב"ה בוכה כל לילה מחדש... איך לא... כל לילה והקשיים שלו... כל יום והצטברות הקשיים שלו... אתמול היו קשיים... אז אתמול הקב"ה בכה... והיום שוב היו צרות וקשיים... אז שוב הקב"ה בוכה... אבינו שבשמים שותף מלא בקשיים שלנו מידי יום ביומו...

לא אשכח את זה!!! כשהייתי ילד והייתי מתנהג לא יפה... אז אבא כעס... אמא כעסה... הייתי מקבל עונש... ו... ו... ולא היה לי נחמד... כעסו עלי... נזפו בי... טוב... זהו!!! הגיע לילה... הולכים לישון... **ואז!!!** בבית נהיה שקט... כל הילדים ישנים... ו... ואבא ואמא בטוחים שכולם ישנים - זה כולל גם אותי... אבל אני?? אני לא ישן... אני כעת שוכב במיטה ונהנה להקשיב את השיחות בין אבא ואמא... ו... ואז אמא אומרת לאבא: כן... נכון ששמוליק לא מתנהג יפה... אבל הוא בסה"כ מסכן... הוא היפראקטיבי... וגם נורא רגיש... והיום הוא סיפר שילד אחד נורא העליב אותו... והרבה הוציא אותו מהכיתה לשעה וחצי... נו... מה אפשר לצפות ממנו כבר?? שהוא יחזור הבייתה והוא לא יהיה עצבני ומתוסכל?? ואבא עונה: נכון... עוברת עליו תקופה לא פשוטה... הוא מרגיש שלא מספיק מעריכים אותו... אז הוא מחפש צומי בצורה שלילית... ואני שוכב לי במיטה ו... ו... ומהנהן בראש... דמעות בעיניים שלי... כן אבא ואמא... כל מילה נכונה... באמת קשה לי... אני באמת לא סתם עשיתי בלגן היום... בסה"כ הייתי צריך צומי...

ואני חייב לציין: שבניגוד למה שמקובל... ההקשבה הזו לא בלבלה אותי!!! זה לא גרם לי לסתירה חינוכית!!! שכאלו מצד אחד צועקים עלי שאני לא בסדר... ואח"כ בלילה פתאום מבינים אותי ומצדיקים אותי... **לא!!! הסתירה הזו לא בלבלה אותי!!!** משום מה בראש הילדותי שלי זה מאוד השתלב לי.... הבנתי

עמוק בתוך הלב שכשאני מתנהג לא יפה מגיע לי שיצעקו עלי... מגיע לי מכות ואני לא בסדר... אבל זה לא סתירה שאבא ואמא אוהבים אותי... ובילילה הם ישבו ויגידו שאני מסכן ואני בסה"כ ילד טוב...

בראש שלי זה הפזל הזה ממש השתלב... זה לא גרם לי למחרת פתאום להרגיש שלום עלייך נפשי כי מצדיקים אותי... ולמה זה לא בלבל אותי??

כי בינינו זה באמת לא סתירה!!! כי מצד אחד אני באמת לא הייתי בסדר... והייתי יכול להתגבר על עצמי ולא להרביץ... ולא להפיל ולא לשבור... ומצד שני: הרי גם מאוד קשה לי... כי הייתי מאוד עצבני... ואין דבר יותר מושלם מזה שמצד אחד אני יודע שאני לא בסדר ולכן מגיע לי משכנתא... ומצד שני: לדעת שלמרות הכל אבא ואמא מבינים אותי... ויודעים את הקושי שלי... ואוהבים אותי ומחפשים להצדיק אותי...

זה בדיוק מה שקורה איתנו כל לילה!!! אבל כככל לילה!!! עורו נא כי בכל לילה נשמתכם עולה למעלה לתת דין וחשבון מפעלה ליוצר ערב ובוקר... כל לילה הנשמה שלנו עולה למרום וצריכה למסור דין וחשבון על כל העבירות שעשינו... על כל המחדלים שלנו ו... נו נו... אנחנו מקבלים אזהרה... הההאלו: יש דין ויש דיין!!! והפנקס פתוח והיד רושמת וכל מעשיך בספר נכתבים...

אבל!!! במקביל!!! ללא כל סתירה!!!

באותה שעה ממש יושב הקב"ה ומתייחד עם השכינה הקדושה ובוכה יחד איתה על הקשיים שלי... על כל המצוקות שלי שגורמות לי ככה להתנהג... הקב"ה גם יודע למה אני לא בסדר... מה מפריע לי... איזה תכונות קשות יש לי... הקב"ה יודע "על מה זה יושב..." מה גורם לי להתנהג כך וכך... ועל זה הוא בוכה!!! יחד עם השכינה הקדושה... חז לא סתירה!!! זה שבאותה שעה הנשמה מקבלת נו נו נו... אוי ואבוי... גהינם פעורה... זה לא סתירה שבאותו רגע הקב"ה יושב ובוכה על הקושי שלי... והוא מחפש עלי כל סגוריה אפשרית... הקב"ה מוותר!!! הוא תובע שינוי!!! תיכף ומיד!!! אבל הוא מרחם וכואב ובעיקר מבין ללבי!!!

בלילה ההוא נדדה שנת המלך!!!

באותו לילה שני דברים קרו!!! מצד אחד גזירת כלייה הייתה חתומה בטיט שבשמים!!! ומצד שני: נדדה שנת מלכו של עולם... אבא שבשמים יושב ובוכה יחד עם בניו...

זה סתירה?? לא!!! זה סתירה רק למי שבוחר לראות רק צד אחד!!! ישנם אנשים שתופסים רק את הגישה לראות רק את התובענות שהקב"ה דורש... תובע... מעניש... ועד הסוף... וישנם אנשים שתופסים רק את הגישה לראות רק את האהבה והחמלה והרחמים שאבא שבשמים רואה את בניו... **שניהם... שתי הגישות האלו לא מושלמות!!!**

אבא שבשמים תובע ורוצה ממני שאעשה מה שצריך... נקודה!!! ובד בבד הוא אוהב אותי ומרחם עלי ומבין אותי... ו... ולכן הוא לא יוותר... הוא רוצה ממני שינוי...

פורים זה היום שבו הופיעו הרחמים הכי גדולים מאבינו שבשמים... אבל זה היה מותנה בשינוי!!! בתשובה!!! הקב"ה תבע שינוי... וכשעשינו את השינוי... אז התגלה לנגד עינינו את עצמת האהבה והחיבה שלו אלינו...

בראש שלנו תיקון חצות זה נחלתם הבלעדית של המקובלים והעוסקים בתורת הנסתר... **אז זהו שלא בהכרח!!!** המושג הזה שבליילה יש שעות של עת רצון... זה גמ' מפורשת בתחילת ברכות וסעיפים מפורשים בשו"ע סי' א'... אז מי שיש לו עסק בתורת הנסתר הוא יודע עד היכן הדברים מגיעים ו... והוא עושה תיקונים!!! תיקון חצות... אבל אדם כמוני וכמוך... אנחנו לא צריכים לדעת הרבה... דבר אחד אנחנו צריכים לדעת!!! **שהקב"ה יושב ובלילה ומצטער בצערנו!!! כואב את כאבנו!!!** ולכן!!! בשעות מסוימות בלילה יש עת רצון מיוחד להתפלל על הקשיים שלנו... בעיקר ברוחניות וגם בגשמיות...!!! ולמה??? כי בדיוק באותה שעה הקב"ה בוכה בדיוק על אותו נושא... אתה נכנס לדלת פתוחה... בדיוק עכשיו הקב"ה בוכה על הקשיים שלך... אז גם אתה בוכה על זה... בא... בא תכנס... בא נשמע מה יש לך להוסיף...

מותר!!! מותר גם לבחור ישיבה שאין לו עסק בנסתרות... מותר לכולנו לדעת לכה"פ שבשעות הלילה אבא שבשמים יושב וחושב עלינו... או שבוכה עלינו... או שבוכה איתנו... או... או ששמח איתנו... זה כבר אנחנו נחליט...

תשמע לי!!! קשה לך??? משהו מפריע לך??? לך ללוח שנה הקרוב... תסתכל מתי חצות לילה? ?? 11.53 או 12.05... תיעלם לכמה דקות... תכנס לחדר שיעורים... תגיד כמה מילים לקב"ה... תספר לו מה כואב לך... אבל תרשה לי להוסיף עוד משהו!!! לפני שאתה מתחיל לדבר עם הקב"ה... אני מציע לך לעשות הקדמה: תגיד ככה: אבא שבשמים... אני יודע שאתה חושב אלי!!! ואכפת לך ממני!!! ואתה אוהב אותי!!! וגם חשוב לך שאני אדע שאכפת לך ממני... ו... ואז תתחיל לדבר... (אגב: אל תהיה לי תוכי... רק זה חסר לי... תפנים את הרעיון שבמשפט הזה... ותפנים אותו עמוק עמוק... ותגיד אותו לרבש"ע... תאמין לי שהרבה פעמים קורה לי שאני מנסה להגיד כזה משפט... ו... ואני לא מסוגל... קשה לי לעכל את זה... אני מרגיש שזה לא מגיע מבפנים... מה??? לקב"ה אכפת ממני??? כן... בודאי שאכפת לו ממני... הרי ככה כתוב בכל הספרים שנמצאים בעמוד... אבל בינינו: מה??? באמת??? באמת אני כ"כ יקר לקב"ה??? זה לא קל!!! זה לא פשוט לחיות את זה!!! צריך לפתח את התחושה הזו... היא לא מובנת מאליה... לגוי אין שום אפשרות להעלות על קצה דעתו כזו אפשרות... אצל גוי זה נוגד כל היגיון... אבל אצל יהודי לשם שינוי... אצלו יש אפשרות כזו!!! הוא מסוגל להבין כזה דבר!!! אבל גם אצל יהודי... זה לא אוטומטי... זה תחושה שדורשת הרבה השקעה והשקאה... ואכמ"ל...).

בהפטרה של פרשת תצווה (בפעמים הנדירות שהיא לא פרשת זכור או פרה) זו הפטרה קשה... משהו עם המידות של המזבח בספר יחזקאל... אבל!!! **בתחילת ההפטרה יש פסוק שיש בו תוכחה מזוית אחרת!!!** הפסוק אומר כך: **"אתה בן אדם, הגד את בית ישראל את הבית ויכלמו מעוונותיהם..."** בקיצור: תתביישו לכם!!! מה יש??? אומר רש"י: ויכלמו מעוונותיהם בהראותי למו חסדי שאיני מואסם בעוונם... זאת אומרת כך: כשעם ישראל הלכו בגלות הם היו בטוחים שהקב"ה נטש אותם ועזב אותם ולכן הם עשו עבירות והתחתנו עם נשים נכריות וכו' וכו'... בא יחזקאל ומוכיח אותם: תתביישו לכם!!! שמה??? על זה שעשיתם עבירות??? לא!!! לא העבירות!!! לא זה הנקודה!!! אלא מאי??? תתביישו לכם שחשבתם שאבא שבשמים נטש אותכם... אומר הקב"ה ליחזקאל: תגיש

לעם ישראל את התכנית האדריכלית המפורטת של בית המקדש השלישי... ותגיד להם: הנה!!! הקב"ה כל הזמן חושב עליכם... הקב"ה כבר מכין לכם את בית המקדש השלישי... תתביישו לכם שחשבתם שהוא ניתק אתכם קשר... מזה תתביישו!!! שים לב: לפני שנחרב בית המקדש... ירמיהו הנביא כל הזמן מוכיח את ישראל ואומר להם שיתביישו להם... על מה??? על העבירות שאתם עושים... אבל כאן??? אחרי שעם ישראל כבר הלכו בגלות... כאן??? כאן הבושה והחרפה הגדולה זה איך אתם מעיזים לחשוב שאבא שבשמים זנח אתכם??? איך אתם מעלים על דעתכם שאבא שבשמים לא יושב כל היום וחושב מחשבות טובות עליכם???

בא ניקח את הבושה והחרפה הזו לעצמנו!!! ניקח אותנו כמשימה בעבודת

ה'!!!

נתחיל להפנים עד כמה אבא שבשמים אוהב אותנו... עד כמה אכפת לו מאיתנו... נפנים שאבינו שבשמים בוכה עלינו מידי לילה... והוא לא ינוח ולא ישקוט עד שיתגלה אלינו במאור פנים... ויתן תקווה טובה לדורשיו ופתחון פה למייחלים לו... ועד אז!!! יש לנו את פורים!!! שמזכיר לנו ללא הרף!!! להודיע!!! להודיע שכל קוויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך...

אז הנה בחור יקר: יש לי בשבילך חיזוק מיוחד לכבוד פורים: אתה כבר ער מידי לילה בשעה 12.00??? תבדוק מתי חצות... ותדבר כמה דקות עם ה'... כן... זה עת רצון... ה' באותה שעה חושב עליך... זו הזדמנות נפלאה לדבר איתו... לשוחח איתו... תשפוך שיח... תספר לו מה עברת היום... ומה היית רוצה לעשות מחר... "המלך בקונן..." לפני שאתה מסיק מסקנות תתייעץ עם הקב"ה... מומלץ בחום... הרבה פעמים שהתייעצתי עם ה' הוא חסך לי המון אנרגיות וכסף... כי נניח לא היה לי מצב רוח ורציתי לצאת לצפת... אבל לפני שיצאתי נמלכתי בה'... סיפרתי לי שאין לי טיפת מצב רוח... ולכן אני חושב שהמצב רוח מחכה לי מאתים קילומטר מכאן... בצפת... שם העניינים יסתדרו... ופתאום עלתה לי הברקה... שאם אני כבר מדבר עם ה'... יתכן שהוא יכול לארגן לי מצב רוח קצת יותר קרוב... בקשתי ממנו שיחזיר לי את החשק ואת הגישמאק בלימוד והוא

פשוט קיבל את התפילה שלי... תאר לעצמך שלא הייתי נמלך בה'... הייתי נוסע לצפת... נכנס לאיזה פלאפל... אוכל שם כמה כדורים של מצב רוח... וחוזר לשיבה קופא מקור עם כאבי בטן בלי טיפת מצב רוח... מומלץ!!! מומלץ בחום לדבר עם ה'... ועל הכל...

אל תתפתה מזה שלא קשה לדבר איתו... יש כאלו שבשביל להרגיש שהם באמת עוזרים לעצמם... הם צריכים לנסוע רחוק ולהמתין כמה שעות ולשלם פדיון ורק אז הם מרגישים שזה עובד... אבל כאן שזה כ"כ נגיש וזול ואתה יכול לדבר עם ה' מתי שאתה רוצה וכמה שאתה רוצה ואף משב"ק לא נושף לך בעורף... זה נותן תחושה לא כ"כ יוקרתית... מין תחושה ש... ש... שזה לא כ"כ עובד... כי אם זה היה עובד אז למה לא כולם מדברים עם ה'...

זו שאלה מאוד טובה!!! וכנראה מהסיבה הזו לא עושים את זה... אם היה תור אצל ה'... והיית צריך לחכות כמה חודשים כדי לדבר עם ה' חצי דקה... וזה היה עולה כמה אלפי שקלים כולנו היינו רצים... אז זהו שלא!!! ולא!!!

מי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו כה' אלוקינו בכל קראנו אליו... מי שרוצה להאמין באמת הפשוטה הזו זכה בפיס... יש לו את מלך מלכי המלכים קרוב ונגיש בכל קראנו אליו... ומי שלא... שימשיך... שימשיך להתרוצץ... שימשיך לחפש סגולות... וימשיך לחזר אחרי מבצעי ישועות... אבל אני ואתה נתגאה יחד עם דוד המלך ונכריז:

חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי!!! מה???

אברך את ה' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי... שוב מה?

שיויתי ה' לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט!!! אני מעמיד את ה' מול עיני... הוא יעזור לי ורק הוא... אין מאושר יותר גדול ממנו... אין אדם חזק יותר ממני... יש לי את אבא שבשמים כל הזמן נגיש... קרוב... אוהב... מבין... מאזין... מביט... מקשיב... זה נכס שלי!!! פרטי שלי!!!

רוצה גם?? בבקשה... הדלת פתוחה... ה' מחכה לך... אין פה מה להבין... פשוט לקלוט שה' פה והוא מחכה לך...

וזה פורים!!! זו העבודה של פורים!!!

להודיע שכל קוץ לא יבושו... זה כ"כ פשוט... זה כ"כ מפורש... זה פשוט נס למעלה מדרך הטבע איך אנחנו יודעים את זה ובכל זאת רועים בשדות זרים... אין לזה שום היגיון... זה לא נתפס איך בן של ה' שה' כל היום חושב עליו... ומתגעגע אליו ורוצה לשמוע את הקול הענוג שלו... והנסיך הזה בוחר ללכת לכל מיני דרכים עקיפות ורק לא לדבר עם אבא שלו בשמים... אתה מבין את זה??? לא לחינם הרמב"ם אומר שכל עניינו של פורים נועד בשביל להזכיר את הנושא הזה!!! שלא נשכח את הדבר הפשוט הזה... שה' פה!!! מקשיב... תדבר איתו... הוא שומע...

תנסה... טעמו וראו כי טוב ה' אשרי הגבר יחסה בו...

בלילה ההוא שנדדה שנת המלך!!! בלילה ההוא של פורים תחליט שאתה מתחיל לדבר עם ה'!!! נקודה!!!

תפסיק להמשיך לטעות בטעות הכ"כ בסיסית שכולנו נופלים בה... תפסיק לרעות בשדות זרים... תפסיק לחפש את ה' במקומות אחרים... הוא פה!!! תנסה... הוא פה!!!

שנה זו!!! שנת התשפ"א, מה עיקר העבודה שלנו בפורים???

הקדמה נחוצה למאמר זה... בשנה האחרונה נפל דבר בישראל!!! כולנו... ללא יוצא מן הכלל "עברנו משהו..." האם עברנו את זה טוב או לא טוב??? עוד שאלה... מה שבטוח כולנו "התבגרנו" בכמה שנים... לא נשארנו בקצב הרגיל... כלומר: בחור ישיבה ששנה שעברה היה בן 15 היום הוא לא בן 16... הוא לא התקדם בשנה אחת... הוא התקדם בכמה שנים... (ימים יגידו האם הוא התקדם למקום החיוני והבוגר... או לסחיבת החיים בגיל מוקדם יותר... זה כבר תלוי בכל אחד לאיפה הוא יחליט לקחת את זה... זה נושא חשוב בפ"ע ואכמ"ל) עכ"פ זה בטוח... שהשנה האחרונה... כל ההתמודדויות... כל הקשיים... כל התהפוכות... עשו חריש באישיות שלנו שאנחנו כבר ניגשים טיפה אחרת לחיים... (כמוכן שעל הדרך יש תופעות לוואי שליליות...) אני מקדים את ההקדמה הזו כי התוכן של המאמר שלפניך, בשנים מתוקנות לא הייתי כותב לבחורים או לצעירים... לא הייתי סומך עליהם שהם מסוגלים להבין את התכנים האלו... אבל השנה זה משהו אחר... השנה שכל בחור ישיבה

או אברך צעיר נאלץ כ"כ הרבה להתעסק עם מה שנקרא "שמירת גופו" השנה יש סיכוי שגם בחור ישיבה צעיר יכול להזדהות עם הנושא הזה ולא להירדם...

נתחיל מפורים!!! בפורים יש מצוה אחת מיוחדת שאין אותה כל השנה כולה... **שמחה ומשתה!!!** זה לא סתם סעודת מצוה... זה לא רק יום טוב שצריך להרבות בו ב"לכם..." יש פה משהו נוסף... יש פה חגיגה אמיתית... עסק שלם מגשמיות... זה עבודת האכילה ממש!!! בגמ' מגילה כתוב שאב"י היה אוכל בפורים שיתין צעי קידר... אוכל ואוכל ולא גומר לאכול... רבא שתה כמויות של יין עד שהוא השתכר שהוא כמעט עשה דברים מסוכנים... אז כמוכן שיש פה רמזים וזה לא כפשוטו... אבל מה שבטוח!!! יש פה הפלגה!!! בפורים יש עבודת אכילה מיוחדת... מעבר לסעודת יום טוב רגילה... משהו מעבר...

השאלה מה??? מה מיוחד בפורים??? למה דווקא בפורים יש דגש על אכילה ושתייה יותר מכל חג אחר??? ?

אז ההסבר המקובל וזה באמת הנקודה: שבפורים כמעט איבדנו את החיים... היות והיה גזירה על הגופים אז ברגע שהתבטלה הגזירה אז כאן אנחנו שמחים עם הגוף שחזר לתחיה ולכן צריך להשיב אותו!!! (לעומת חנוכה ששם לא היה גזירה על הגופים, לכן אין בחנוכה עניין של סעודת מצוה) אז כמוכן!!! שהכיף חיים הזה חייב להיות מתנוחם בגבולות הברורים של היהדות...

זה המכנה המשותף בין פורים למתן תורה...

בשניהם יש דגש מאוד חזק על אכילה ושמחה!!!

בשניהם נאמר שכ"ע מודו דבעינן לכם... גם בפורים וגם בעצרת... למה??? כי גם בשבועות וגם בפורים... בשניהם קבלנו את החיים בחזרה!!! ולכן אנחנו צריכים לשמוח עם עצם החיים!!! וכמוכן: לא סתם עם החיים אלא עם התורה שהיא זו שהעניקה לנו את החיים... אם זה במתן תורה שהסכמנו לקבל את התורה ואז נהיה קיום לעולם... ואם זה בפורים שקיום רצון ה' והציות למרדכי הצדיק זיכה אותנו לקבל את החיים בחזרה...

ממילא פורים זה יום של התבוננות בין היתר - על חשיבות של עצם החיים!!! וזה הנושא של המאמר הזה.

מעשה שהיה בפייביש הסנדלר...

מדובר ביהודי תמים וירא שמים... ערלעכער... הייתה לו תשוקה עזה וחשק לעשות נחת רוח לבורא עולם... אבל מה אפשר לעשות... לא הייתה לו דקה אחת פנויה ביום... הוא היה יהודי קשה יום... מצאת החמה ועד צאת הנשמה היה יושב בסנדלריה... ולא היה לו ראש אפילו לכיון פירוש המילים בשמ"ע... בצר לו הוא פנה לאדמו"ר הקדוש ואמר לו: רב'ה!!! מה עושים??? גם אני רוצה לעשות נחת רוח לבורא עולם. גם אני רוצה לכיון כוונות ולייחד יחודים...

למה??? למה יגרע חלקי??? מדוע גרשוני מלהסתפח בנחלת ה'??? גם אני רוצה יחודים לפי בחינתי???

ענה לו הרבי: אני מוכן לגלות לך את היחודים שאתה צריך לייחד לפי הבחינה של תיקון נשמתך... אבל זה לא פשוט!!! בשביל זה צריך הכנה רבתי... דבר ראשון תתענה שלושה ימים... הוא התענה!!! תתן צדקה, נתן צדקה... אמר לו הרבי: מחר תבא בבוקר... אני אלך איתך יחד לנהר... תאמר לשם יחוד בכוונה... ואז תטבול בסילודין... ואז!!! אחרי הטהרה של הטבילה אני אוכל לגלות לך את הצירופי שמות והכוונות שאתה צריך לייחד לפי בחינת תיקון נשמתך! החסיד הסנדלר הגיע בבוקר כולו רועד מהתרגשות... בדחילו ורחימו... בכבוד ראש... וילכו שניהם יחדיו... הגיעו לנהר!!! הגיע הרגע הגדול והנורא!!!

החסיד אמר בדבקות עצומה את אמירת לשם יחוד... ונכנס עם הראש במי הנהר... הוא בא להוציא את הראש... ואז לפתע הוא מרגיש... ש... ש... ש... רחמנא ליצלן... מישוה לא נותן לי להוציא את הראש... שתי ידיים לופתות אותי לכיוון מטה... אאבאלה... מישוה רוצה להטביע אותי... הוא ניסה לדחוף לכיוון מעלה... אבל זה... זה לא הלך... עברו עשר שניות... הוא מנסה להוציא את הראש... ו... וזה לא הולך... אלוקים: **עוד שניה אני מת!!! מישוה מטביע אותי!!!** עברו עוד חמש עשרה שניות של נצח...

פ-ח-ד-מ-ו-ו-ת!!!

החסיד התחיל להרגיש מחנק... ואז... אז לא היתה לו ברירה... והוא התחיל להשתולל ולנתר ולהלחם... ו... וברגע האחרון הוא הצליח... הוא הצליח להוציא את הראש מהמים... ו... ואת מי הוא רואה??? לא יאומן... את הרבי!!!

רב'ה: מה קרה??? רצית להטביע אותי???

חי"ך הרבי ואמר: חס ושלוש פייביש... רק מה???

תגיד לי פייביש... באותן עשרים שניות!!! באותם רגעים של פחד מוות שהרגשת שהנה אתה טובע!!! מה... מה כיוונת באותם רגעים??? פייביש לא הבין מה השאלה... הרבי שואל מה כיונתי??? כן כן!!! אני שואל מה כיוונת!!! מה פירוש מה כיוונתי... לא כיונתי כלום...

אמר לו הרבי: אתה צודק! אתה לא כיוונת... אבל מה חשבת??? מה חשבת באותן שניות?

מה חשבתי??? חשבתי ש... ש... ש...

אני רוצה לחיות!!!

נענה הרב'ה ואמר: בדיוק!!! נגעת בנקודה!!!

זה הכוונות והייחודים שאתה צריך לכוין בעבודת ה'!!!

תבין פייביש': כשנגשת אלי ואמרת שאין לך דקה אחת פנוייה לבורא עולם... ניכרים דברי אמת... ובאמת נוכחתי לדעת ש**באמת** אין לך דקה אחת פנוייה... באותו רגע נתעוררה אצלי תמיהה עצומה: אם ככה!!! באמת בשביל מה בורא עולם שלח אותך לכאן??? הרי כל התכלית של הבריאה זה עבודת ה'... ואתה הרי אין לך דקה פנוייה לעבודת ה'!!! אז בשביל מה אתה פה??? נו... פייביש תעזור לי: הרי בורא עולם שלח אותך בודאי בשביל לעשות משהו!!! ומאידך ה' ידע שלא יהיה לך דקה אחת פנוייה לעשות!!!

אז תכל'ס בשביל מה הוא שלח אותך לכאן???

אלא על כרחך... מוכרחים לומר... שכנראה אתה לא באת לכאן בשביל לעשות!!! אלא בשביל להיות!!!

ה' רוצה אותך פה!!! שתהיה פה!!! העובדה שאתה פה!!! התפקיד שלך כאן זה להיות כאן בעולם ולהמשיך להיות כאן ואם יש לך משפחה וילדים... אז אתה צריך לדאוג שגם הם יהיו ויחיו וזה רצון ה'!!! זה הכוונות והייחודים שלך...

ואז הרבי הוציא מכיסו איזה פתק ואמר לפייביש: אני רוצה לתת לך כמה שמות קדושים של מלאכים שאני רוצה שתכוין בשמות האלו בשעה שאתה

יוצא לעבוד לפרנסתך... הרבי מתחיל להקריא את השמות ופייביש מתחיל לצחוק... זה השם שלי... של אשתי... של כל הילדים שלי... הרבי קורא מתוך הקוויטל... אמר הרבי לפייביש: השמות האלו הם שמות של מלאכים!!! ה' שלח אותך לעולם... אתה מלאך של ה'... אתה מבין למה ה' שלח אותך לעולם?? ? תאמין לי שאני לא יודע... מה אנחנו מבינים במלאכים... אתה מלאך שה' שלח אותך לעולם!!! ה' צריך אותך פה!!! שתנשום... שתחיה... שתקיים מצוות... ותגדל את הילדים שלך כמו היהודים... אבל גם לא יותר!!! ממילא זה הכוונות שאתה צריך לכוין... קח את הקוויטל שהבאת לי... קח את השמות של הני טפלי שאתה צריך לגדל... קח את רשימת הצרכים שאתה צריך בשביל לחיות (שלשיתך מפריעים לך בעבודת ה') ומהיום תבין שזה רצונו יתברך!!! זה היחודים שלך!!! זה הכוונות הכי קדושות... אני יוצא לעבוד קשה בשביל לחיות... בשביל להיות כאן בעולם... מה הפשט בזה??? למה? ש... שקט... לא שואלים שאלות... לא מתווכחים עם כוונות... זה הכוונות!!! זה היחודים הקדושים שאתה עושה!!! מהיום כשאתה מגיע לסנדלריה... תייחד ותכוין: לשם יחוד קודשא ב"ה... הריני מכוין בכל מעשי אלו בשביל ל-ח-י-ו-ת! אתה לא צריך לכוין... לא לחשוב ולא כלום... פשוט לחיות!!! זה תפקידך...

עד כאן... שורות אלו זה פחות או יותר מתוך מאמר מאוד ישן שנכתב לפני כמה שנים בגיליון אז נדברו... המאמר הזה לא היה פופולרי במיוחד... כי לך תסביר את זה לבחור ישיבה... זה מאמר שמתאים במקרה הטוב ליהודים מבוגרים נוסח פייביש... אבל השנה... בין נרצה ובין לא נרצה... זה היה עיקר עבודת ה' שלנו בשנה האחרונה!!! אבא שבשמים רצה שנחיה... רצה שנשמור על החיים שלנו ושל אחרים... בשנה האחרונה היינו מאוד מאוד עסוקים בעצם שמירת גופו... שמירת החיים... אני באופן אישי... בתחילת התקופה של הקורונה (כשעדיין לא היה ברור המימדים והפרופורציות שלה) הפסדתי עשרות תפילות במנין, אלפי אמונים ומאות יאש"ר... למה??? כי הייתי עסוק בלשמור על החיים שלי... וכן הלאה וכן הלאה... כל אחד והבידוד שלו וכל אחד והסיפור שלו... בקיצור: כל אחד מאיתנו שילם מחיר רוחני יקר על שמירת גופו!!! ובינינו... הקושי הכי גדול שהיה לנו בזה... שהעבודת ה' החדשה הזו נפלה עלינו כרעם

ביום בהיר!!! לא מספיק היכרנו את המצוה הזו... לא הספקנו לפגוש את הערך הרוחני הזה...

תבין: בחור ישיבה מסוגל ללמוד בהתמדה... כי במשך כמה שנים הסבירו לו והכניסו לו בראש כמה חשוב עסק התורה... יהודי שעושה שטייגן בתפילה או בשמירת עיניים... זה אומר שהוא למד מוסר או מאמרי חז"ל או ששמע שמוס'ן בעניין והבין את גודל העניין... והנה ביום אחד בהיר נפלה עלינו מצוה חדשה שלא שערם אבותינו... ופתאום כל בחור צעיר וכל אברך טרי צריך לשמור על הבריאות!!! ולהשקיע בזה המון אנרגיה... ולשלם על זה מחירים יקרים והרבה תסכול... לא היינו ערוכים למצווה החדשה הזו... מה זה לשמור על החיים??? אין מין מצוה זו??? אני יודע שצריך ללמוד תורה... לקיים מצוות... למסור נפש על תפילה בבית כנסת... ופתאום הקב"ה הכניס אותי לשטייגן חדש... אני רוצה שתשמור על החיים שלך!!! מה זה ה"ערך" הזה??? ?

אז שוב!!! כאן חשוב לי להדגיש... לא הייתי פותח את הנושא הזה... בפרט לא מול בחורי ישיבות שזה בכלל לא אמור לעניין אותם... אבל היות וזה היה השטייגן שלנו בשנה האחרונה... אז יש פה סוגיה מאוד מאוד עמוקה שצריך אחת ולתמיד לפתוח אותה... למי שמעוניין...

ובכן: יש לי שאלה די מרגיזה ומעצבנת... (הצלחתי להרגיז הרבה אנשים עם השאלה הזו...) אבל היא שאלה שאלתית... **ובכן:** יהודי מבוגר... סבא למשפחה גדולה היה צריך לעבור ניתוח לב מסובך, וכל המשפחה, כל הנכדים והצאצאים התאספו בכותל המערבי... וכולם עומדים וזועקים לה', ומה עומד להם כל הזמן לנגד העיניים??? **הלב!!!** הלב של סבא!!! הלב הזה שכעת מונח על שולחן הניתוחים... וכולם מתפללים שהניתוח **לב** יצליח, **שהלב** יבריא, ואז סבא יחזור לעצמו... אחד מהנכדים שהתפלל שם מעומק לב... לפתע הוא חשב לעצמו: רגע, רגע, אני כל הזמן עומד פה ומתפלל על הלב!!! על הלב... שהלב יבריא... **בעצם מה איכפת לי מהלב??? מה יש לי עם הלב?** מה זה משנה לי אם הלב יבריא או לא יבריא??? הרי בסה"כ מה אני רוצה? אני רוצה שסבא יחיה ויבריא!!! מצדי שיבריא בלי לב... שיחיה בלי לב... לא התחנתני עם הלב שלו... מצדי שהלב

ימות וסבא יחזור לאיתנו בריא ושלם בלי לב... מה זה משנה לי... אה... מה אתה

אומר על זה??

אתה מסכים איתו?? לא!!! למה לא?? למה אנחנו מתעקשים להתפלל דווקא שהניתוח לב יצליח והלב יבריא?? אנחנו כאילו תולים את כל הישועה רק אם הניתוח לב יצליח... ורק אם הלב יבריא... למה?? סו"ס יש לנו עסק עם רבש"ע שאין מעצור לה' להושיע ברב או במעט ומי שאמר לשמן שידלק יאמר לחומץ שידלק... אז מי שאמר ללב שיהיה בריא... יאמר ליהודי שהוא יכול לחיות גם בלי לב?? למה אנחנו צריכים להיכנס לנסיבות הרפואיות ולהתפלל שה' יעשה שהאיברים יברואו... מצידי שלא יברואו... והחולה יחיה בלי זה?? אה... שאלה מעצבנות!!! נכון??

וכמובן שכולם יודעים לדקלם את התשובה... שהקב"ה לא אוהב לשנות את הטבע... בן אדם שחי בלי לב זה שינוי טבע וזה לא רצון ה'... אז היא גופא!!! אני מדבר על המשפט הזה בעצמו... מה פשר הסיסמא הזו שה' לא אוהב לשנות את הטבע... מה פירוש לא אוהב?? אז בא נתפלל שה' כן יאהב?? מה הקנאות הזו??

התשובה היא כך:

כולנו יודעים: שיש רמ"ח אברים ושס"ה גידים!!! שהם מכוונים כנגד רמ"ח מצוות עשה ושס"ה לא תעשה!!! זה אמנם נשמע גימטריא נחמדה... למה לא... זה בדיוק מסתדר טוב...

אבל צריך לדעת שטמון פה משהו הרבה יותר עמוק!!! בדיוק כמו שאתה מבין שרמ"ח מצוות עשה ושס"ה לא תעשה זה ציווים!!! זה מצוות! ככה הרמ"ח אברים ושס"ה גידים של כל אחד ואחד מאיתנו הם גם ציווים!!! הם גם "מצוות..." מה פירוש מצוות?? וכי במה זה מגיע לידי ביטוי שהרמ"ח אברים זה רמ"ח מצוות??

ההסבר הוא פשוט מאוד:

ציצית ותפילין זה ציווי ה'!!! למה?? כי הקב"ה יום אחד ציווה אותנו בתורתו שנקיים מצות ציצית ותפילין... מכאן ואילך זה נהיה ציווי!!! מצווה!!! בדיוק אותו דבר!!! אתה בעצמך ציווי ה'... מאיפה אני יודע?? כי לפני כך וכך

שנים... נשמע לפתע בכי של תינוק בבית החולים. וזה היה אתה... ומאיפה הגעת? ?? **מהשמים!!!** זאת אומרת: באותו יום שנולדת היתה אמירה בחלל העולם שהקב"ה **ציווה** שתהיה!!! **הוא ציווה ותעמוד!!!** זאת אומרת: בדיוק כמו שהקב"ה ציווה להתעטף בציצית ולהניח תפילין...

ככה הקב"ה - הוא ציווה ויעמוד - זה בנים!!! עצם הימצאותך כאן בעולם זו אמירה אלוקית שהקב"ה ציווה את קיומך!!! **אתה ציווי--- מהלך!!!** אתה דין!!! **יש "דין" שאתה תהיה!!!** מה פשר הדין הזה? ?? לא יודע...

כי גם את חוק פרה אדומה אני לא מבין... אבל הקב"ה יום אחד ציווה דין ששמו פרה אדומה ומכאן ואילך זה ציווי!!! אז אותו דבר אתה... הקב"ה יום אחד ציווה את קיומך... ומכאן ואילך **אתה בעצמך ציווי!!!**

עד כאן ברור? ? אם ככה... כעת נעבור לשלב ב'...

מקודם שאלתי שאלה מרגיזה... אז עכשיו יש לי עוד שאלה... עוד יותר מעצבנת... אם יש ל"ע יהודי חולה ואתה מתפלל עליו עם כל הלב שהוא יחיה ויבריא... סליחה על האדישות ועל ההתנכרות... **בעצם למה??? למה??? למה?** **אתה מתפלל שהוא יחיה??? מה אכפת לך??? תענה לי כעת בכנות...** בלי סיסמאות ובלי ציטוטים מחז"ל... מה העניין שלך שהוא יחיה??? תענה לי תשובה כנה!!! אני רוצה שתענה לי תשובה שלך!!! מה אכפת לך!!!

אז לא תאמין... כל מי ששאלתי אותו את השאלה המעצבנת הזו... התשובה שלו התחלקה לשני חלקים... החלק הראשון (והכנה כמובן) של התשובה היה מבין למדי... כן... השכן הזה הוא איש טוב... איש חמוד כזה... נחמד וחייכן... ו... והייתי רוצה לראות אותו חי... מתאים לי שהוא יחיה ולא ימות... כשאני מדמין אותו יותר מסתדר לי בראש לשים אותו במדף של האנשים החיים ולא במגירה של האנשים המתים... כן... לא נעים להגיד את זה... אבל בינינו... זו פחות או יותר הסיבה למה אנחנו כ"כ מתפללים על בן אדם שיחיה... (כמובן!!! כמובן שאני כעת מאוד אגרסיבי ומוריד את זה בצורה מאוד לא נעימה... אבל באותה מידה אפשר להציג את זה בצורה שתשמע הרבה יותר דיפלומטית... אבל בשורה תחתונה תמיד זה יהיה משהו כזה חובבני... סוג של "נחמד כזה..." הוא איש טוב... יקר... למה שלא ימשיך לחיות...).

זה חלק אחד של התשובה!!! אבל לכולם... כל מי ששאלתי אותו... היה ברור כשמש בצהריים ש... **שזה לא רק זה!!!** כל יהודי שומר תורה ומצוות שטיפ טיפה מכיר את ערך החיים... גם האדם השטחי ביותר מבין שאם אנחנו מתפללים על חולה שיחיה זה לא רק בגלל שהוא נחמד ויש לו עיניים כחולות והוא נותן ממתקים לילדים ומי יתן לנו (טופים) תמורתנו... **כולנו מבינים שזה יותר!!! יותר מזה!!! הרבה הרבה מעבר לזה... נו... אז מה???**

כאן מגיעה התשובה העמוקה יותר... (שאת התשובה המאוד עמוקה הזו אתה מוכרח להוציא מהפה... רק אחרי שאתה נצמד לקיר) שהיהודי הזה הוא **דין!!! יש דין שהוא יהיה!!!** כמו שיש דין להניח תפילין... ויש מצוה קיומית **שיהיה** קריאת התורה... אז באותה מידה יש **מצוה קיומית** שהיהודי הזה יהיה כאן על פני חלד!!! מי אמר שיש כזו מצווה??? **עובדה!!!** עובדה שהקב"ה יום אחד הציב והציג אותנו כאן בעולם... ומאז, כל יום שאותו יהודי מתעורר בבוקר, יש פה גילוי דעת של בורא עולם שה' מגלה את רצונו שהיהודי הזה צריך להיות כאן!!! ומכאן ואילך אנחנו בתור יהודים שצריכים לקיים את רצונו יתברך... אנחנו דואגים וחרדים שהציווי האלוקי הזה ימשיך להתקיים!!! שאותו יהודי ימשיך להיות איתנו... (ושוב... כמובן שבמובן הרגשי אנו כן דואגים ומתפללים עליו מהמקום שאנחנו אוהבים אותו והוא באמת איש יקר וחביב ואנחנו רוצים אותו איתנו... ולא צריך לדכא את הרגש הנורמלי והטבעי הזה... אבל אצל יהודי זה לא נגמר בזה!!! זה רק מתחיל בזה... ודו"ק).

הלאה... נעבור כעת לשלב ג'... נקודה נוספת לחדד את העניין: יהודי שלח את התפילין שלו לבדיקה והתברר שהם פסולות... נו... מה צריך לעשות עכשיו? ללכת לתקן אותם... נכון??? **אבל לא!!!** אותו יהודי הוא בעל מדרגה... והיות והוא מאמין בכח התפילה הוא נשא עינו השמימה והתפלל: ה'... אתה הרי כל יכול!!! אנא ממך... אני רוצה להמשיך להניח את אותם תפילין פסולות ואתה ברחמך הרבים תחשיב אותם לכשרות... תחפוז בם ותרצה אותם...

נו... מה אתה אומר??? האם הקב"ה יקבל את התפילה שלו??? **לא!!! לא רבתי!!!** למה לא??? כי תפילין זה **ציווי!!!** מה פירוש המילולי של **ציווי???** ציווי זה לחצן שעובד!!! מצוה זה סוג של לחצן מסוים שכשלוחצים עליו משהו

פה מתחיל לעבוד... תפילין זה משהו שעובד!!! כשאתה מקיים מצות תפילין לפי כל פרטיה ודקדוקיה... אתה לוחץ פה על כפתור שמפעיל איזה השפעה... (זה הפירוש הפשוט של מצווה - ציווי!!! מה ההבדל בין יהודי שמצווה ועושה לגוי שאינו מצווה ועושה??? הרי יכול להיות ששניהם עושים את אותו מעשה...?? ההבדל ביניהם פשוט מאוד: אצלי בבית יש שני מתגים!!! אחד עובד ואחד לא עובד!!! על אחד אתה לוחץ זה מדליק את האור... ועל השני אתה לוחץ וזה לא עושה כלום... (אל תשאל אותי למה...) זה בדיוק ההבדל בין מצווה ועושה לאינו מצווה ועושה... יהודי שמצווה ועושה המעשים שלו זה משהו שעובד ומשפיע בעולמות העליונים ואילו גוי לא... לא משפיע... לא מצווה... כשהוא עושה מצווה זה כמו שאני לוחץ על המתג בהפסקת חשמל...).

ממילא! אם התפילין שלך פסולות אז... אז זה לא עובד!!! יש פה בעיה בחיבורים... אז מה זה יעזור שתתפלל לה' שיקבל את זה ברצון??? גם אם הקב"ה יקבל תפילתך... אולי הוא יארגן לך איזה מצבר מבחוץ... אבל התפילין האלו לא עובדות!!! כי גזרה חכמתו יתברך שהתפילין עובדות רק לפי חוקי המעגלים החשמליים של הלכות תפילין... אחרת זה לא עובד... לא יעזור כלום...

עד עכשיו דברנו על המצוות מהסוג של הספר תורה הראשון... **כעת נעבור למצוות מהסוג של הספר תורה השני!!!** כפי שסיכמנו יהודי זה ציווי אלוקי!!! במילים אחרות יהודי זה "משהו שעובד..." עצם מציאותו של יהודי זה מנגנון שמפעיל ומשפיע בעולמות העליונים... ואיך הוא משפיע??? לפי סידור אבריו ותבנית גופו וכל מערכת הרמ"ח איברים ושס"ה גידים שלו... יהודי בלי לב הוא כמו תפילין פסולות... **זה פשוט לא עובד!!!**

תפילין פסולות... אתה מבין שאין טעם להתפלל לקב"ה שיקבל אותם ברצון??? כן... אתה מבין... למה אתה מבין??? כי רק ככה זה עובד... רק ככה זה משפיע...

אז אותו דבר בדיוק כאן: יהודי שלא חי לפי תנאי החיים שהקב"ה קצב לו... זה... זה משהו שלא עובד... זה משהו שכבר לא משפיע... (אנחנו אומרים בהלל: "לא המתים יהללו-ה... למה??? למה המתים לא יכולים להלל את הקב"ה??? כי... כי כמו תפילין ללא פרשיות זה לא עובד... ככה אדם מת זה מנגנון אלוקי שכבר לא משפיע ומהלל) זו הסיבה

שכשאנחנו מתפללים על יהודי שיחיה אנחנו מתפללים שהוא יחיה רק לפי פרטי תנאי החיים שהקב"ה חקק בעולמו... כי אם לא כן אז למה לו חיים... בשביל מה לחיות? ? ? בגלל שהוא איש נחמד וחביב... ורוצה להמשיך להסתכל בחלון... ? ? ? הרי אנחנו לא חילונים !!! אנחנו מאמינים שאדם נמצא פה בשביל לפעול משהו... ולפעול הוא יכול רק לפי התנאים האלו.

הסיבה שאנחנו לא מתפללים שיהודי יחיה בלי לב זה בדיוק מאותה סיבה שאנחנו לא מתפללים שהתפילין יפעלו את פעולתם בלי פרשיות... למה אנחנו לא מתפללים שה' יקבל ברצון את התפילין שלנו למרות שהם פסולות? ? ? כי ה' לא אוהב ש... ש... **שעוברים על רצונו!!!** ה' לא אוהב שהוא מצווה אותך משהו אחד ואתה עושה משהו אחר...

אז אותו דבר בדיוק!!! ה' לא אוהב לשנות את הטבע... במילים אחרות: ה' לא אוהב שהדברים נעשים ההיפך מרצונו! בדיוק כמו בדקדוק ההלכה ככה גם בשמירת גופו.

זה דברים עמוקים!!! לאו כל מוחא סביל דא!!!

יהי רצון כאילו הדברים היו מוסברים היטב...

אבל תכל'ס... מה זה נוגע אלינו? ? מה זה חשוב לנו? ?

בשנה האחרונה היינו עסוקים מאוד מאוד הרבה בשמירת הגוף שלנו... מתוך נקודת הנחה שיש נגיף וזה מסוכן ולכן צריך לשמור על הבריאות... ובינינו... בתור עובד ה' הרבה פעמים חשבתי לעצמי... מה זה קשור אלי- הנושא הזה? ? ? אני יודע שה' מצווה אותי להתפלל!!! ה' מצווה אותי ללמוד תורה!!! ה' מצווה אותי לעשות גמילות חסדים!!! אז מה זה המצוות החדשות האלו לשמור על הגוף? ? ?

אז הנה!!! הגיע הזמן שנקלוט לכה"פ למפרע... שזכינו השנה הזאת לקיים רמ"ח מצוות עשה ושס"ה מצוות לא תעשה... **כן!!! אני!!! אתה רואה אותי!!!** אני ספר תורה מהלך!!! אני, ברמ"ח אברי ושס"ה גידי... **אני ציווי מהלך!!!** יש רבש"ע שיש לו חוקים ומשפטים שאנחנו לא מבינים אותם **והוא ציווה אותי!!!**

הוא ציוה שאני אהיה כאן!!! הוא רוצה אותי פה!!! ולכן אני פה בראש ובראשונה בשביל לשמור על הציווי הזה ולדאוג שהוא יתקיים... בן אדם במשך החיים מוצא את עצמו הרבה פעמים מתעסק עם צרכי גופו... אם זה ללכת לרופא... אם זה לקחת כדורים... אם זה דייאטה שצריך לעשות... אם זה ארוחת בוקר וארוחת צהרים... חלבונים ופחמימות... שתיית מים... וזהירות שלא להתקרר בחורף... וכמובן חיסון ובידוד ואלע אלע הנחיות של משרד הבריאות שניתנה הרשות לרופא לרפאות... ובמשך החיים אחרי החתונה יש משפחה וילדים והולכים לרופא ומוציאים הרבה אנרגיות וזמן וכסף על הסוגיה של שמירת גופו... ובפרט בשנה הזו!!! והרבה פעמים יהודי עובד ה' לא מצליח למצא את הקשר... ולסגור את הקצוות **מה כל הדברים האלו קשורים לעבודת ה'??? איפה פה הרבש"ע בכל הסיפור הזה??? עומד לו יהודי עובד ה' שכל מעשיו לשם שמים... והוא עומד מול איזה כדור אנטיבייטיקה שהוא צריך לקחת... הופך אותו מכל צד ומנסה להבין... רבש"ע: מה הסיפור של ה"דבר" הזה??? בסה"כ לא כ"כ הרגשתי טוב... התברר שיש לי איזשהו חיידק בגרון... ועכשיו צריך לקחת אנטיבייטיקה... וזהו... כאן מתחיל וכאן נגמר הסיפור... אז מה? בשביל מה זה? לאיפה זה חותר בעבודת ה' (כמובן שזו הדוגמא העדינה... ואת הדוגמאות היותר משמעותיות בחיים נשאיר לכל אחד... בכל מיני תהליכים רפואיים שצריך לעבור אותם... ובא נעזוב כעת את החלק של הכפרת עוונות... עצם הדבר הזה שרופא שיניים נכנס... קודח... סותם... וגובה תשלום... זהו... מה... מה העניין בזה רבש"ע... מה ההו"א ומה המסקנה).**

ומה התשובה??? עובד ה' יקר: מה הכדור הזה עושה אתה לא מבין!!! ואילו במעבדת תפילין... אתה כן מבין מה עושים שם??? הרי גם שם מטפלים בעשיית התפילין... לוקחים עור... מקפלים אותו... דופקים אותו... צובעים אותו... את זה אתה מבין? ?? בטח מבין!!! זה מצוה... זה ציווי של תפילין... בכל עשיית תפילין יש עשר הלכה למשה מסיני... **נו... אם ככה: מה ההבדל בין תפילין לגוף שלך??? הגוף שלך הוא גם ציווי אלוקי!!! שכל מה שצריך לעשות בשבילו זה הלכה למשה מסיני!!! מה ההבנה בזה???**

נו... כשתבין מה זה עץ ארז ואזוב ושני תולעת שמשליכים לתוך שריפת הפרה... אז תשאל גם מה העניין בחיסון... כל הנקודת הנחה של החוסר הבנה כאן נובעת שאנחנו לא קולטים שהגוף שלנו הוא גם ציווי אלוקי!!! אנחנו לא

מפנימים ש"קדוש" שרוי במעיים שלנו!!! ואז אנחנו לא מבינים מה העניין לעשות כל מיני חובת השתדלות סביב הגוף... ברגע שרק נבין שאנחנו בעצמנו ציווי אלוקי... פתאום נסתכל על הכל במבט הרבה יותר מרומם!!! גם חובת ההשתדלות מקבלת מימד אחר לגמרי!!! חובת ההשתדלות זה לא רק איזה הסתבכות של אמונה ובטחון... זה גם התעסקות מול הספר תורה הזה הלא הוא אני...

ומעתה: כשנבין שזה ככה... אנחנו נסתכל גם על כל החיים ברוממות אחרת... וזה מאוד חסר לנו!!! אנחנו יודעים להעריך את ציווי ה' שציווה אותנו בספר תורה!!! אבל אנחנו שוכחים שגם אנחנו בעצמנו ספרי תורה (כפי שמבואר בגמ' בשבת שצריך לקרוע על אדם שמהי שהי הוא דומה לספר תורה שנשרף...) את המסר הזה מאוד חשוב להפנים... והלוואי...

פורים זה הזמן להתעורר להבנה בסיסית זו!!!

כי זה בדיוק מה שקרה בפורים... בפורים היתה גזירה על הגופים!!! הגיע המן וטען שעם ישראל "ישנו מן המצוות..." הוא הוכיח באותות ומופתים שעם ישראל עזבו לגמרי את ה' ואין להם שום לחלוחית של יידישקייט...

נו... שאל אותו הרבש"ע: אז מה אתה רוצה עכשיו???

ענה המן: לכן אני רוצה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים... הרבש"ע "לא הבין": אתה טוען שעם ישראל הם כמו גוים... אז למה להרוג אותם?? אדרבה... זה הכי טוב בשבילך... יש לך פה עוד כמה גוים נחמדים שאתה יכול להתערבב איתם ולעשות איתם ביזנס... אז לא חבל להרוג אותם... מילא היו מתנהגים כמו יהודים... זה באמת מעצבן... אבל הם כמו גוים... אז לא חבל עליהם?? למה לא להשאיר אותם בחיים... **אה?? אה?? אה??**

נו... באמת אגוטע קשיא... אם עם ישראל כ"כ עברו על רצון ה' אז למה המן כ"כ רוצה להרוג אותם?? **כי... כי... כי כנראה שהמן מבין שיהודי כמות שהוא חי!!!** הוא עצמו ציווי אלוקי שעמלק לא יכול לתת שהציווי הזה יהלך כאן!!!

לעמלק לא מספיק לשרוף ספרי תורה... לא מספיק לו לבטל את עם ישראל מרמ"ח מצוות עשה ושס"ה לא תעשה... גם אם הנאצי הצליח לשרוף ספרי

תורה באש ולבטל את עם ישראל מכל המצוות... גם אחרי זה... עדיין!!! עדיין
הספר תורה העיקרי עדיין קיים!!! מהו הספר תורה העיקרי???

רמ"ח איברים ושם"ה גידים של בני בכורי ישראל!!!

וכל זמן שיש ספר תורה אחד כזה בעולם המן לא יכול להירדם בלילה... הוא
צריך להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד...
אם ישאר תינוק יהודי אחד בעולם... יש פה ספר תורה שלם...

זה עצמו ציווי אלוקי שעמלק לא יכול להירדם בלילה כשהוא קיים... ואת זה
המן רצה לכלות...

ואת זה ה' לא נתן לו... והשיב לו גמולו בראשו...

וממילא!!! מה קבלנו בפורים??? קבלת התורה מחודשת!!! קבלנו את
הרמ"ח אברים ושם"ה גידים של יהודי...

אם בחג השבועות הבנו שהספר תורה זה רמ"ח עשה ושם"ה לא... כעת הבנו
שהיהודי בעצמו הוא רמ"ח ציונים ושם"ה לאוין... ולכן!!! לכן בפורים יש מצוה
מיוחדת לסעוד!!! לסעוד את הגוף הקדוש הזה!!! לסעוד את הספר תורה הזה
שנקרא יהודי!!! לסעוד ולשמח את הספר תורה שהשנה כ"כ עמלנו לשמור
עליו... השנה היה לנו המון עמל התורה סביב שמירת הגוף... השנה בפורים
אנחנו נסעוד ונשתכר ונפרוץ בבכי ונזכיר לפני הרבש"ע כמה עמל ויגיעה עמלנו
בשביל שמירת גופנו... נבטיח לו שנייקר את הספר תורה הזה!!! שנבין את מה
שהחילוני לא יודע...

החילוני חושב שצריך לשמור על הגוף כדי שהוא יוכל להמשיך ליהנות... כן...
כשהלכתי להתחסן והגעתי למתחם החיסונים הזדעזעתי לראות את
הפרסומות... היו שם המון מודעות... אוי... איך אני כבר רוצה לצאת לתיאלנד...
מתחשק לי מסעדה בספרד... אני כבר מתגעגע לארה"ב... כן... החילוני הגיע
לעשות חיסון בשביל שהוא יוכל להמשיך ליהנות בחיים... ואילו אני ואתה...
בשביל מה שמרנו על עצמנו??? בשביל מה באנו להתחסן??? בשביל שנהיה
בריאים ונוכל להמשיך לעבוד את ה'??? כן... אבל לא לגמרי... לא זו
ההההנקודה!!! הנקודה העיקרית - באנו כאן כדי לשמור על הציווי האלוקי הזה
ששמו אני ואתה!!!

אז כמובן שהיו כאלו שגזרה חכמתו יתברך שלמרות שהם נזהרו נדבקו... והיו כאלו שבהוראות רבותיהם נזהרו פחות או לא נזהרו בכלל... כלפיהם המאמר הזה אקטואלי בעיקר ביחס לכל האינספור הזדמנויות אחרות בחיים שאנחנו פוגשים את הסוגיה של שמירת גופו...

אבל מילה אחת כן חשוב לומר!!! שאף אחד לא יבלבל את השכל... ולא יתחיל לשלוף מהביידים כל מיני מאמרי חז"ל על אמונה ובטחון ומה ל-ירא ה' אצל רופאים... כי גם אם זה נכון אתה לא שם!!! אתה לא אוחז שם!!! ומי שלא אוחז שם... לא רק שהוא עושה שקר בנפשו אלא הוא מקל ראש בעבויידת ה' של שמירת גופו שדוחה שבת ויום הכיפורים!!! (זה שיש קהילות קודש שקיבלו הוראה לא להקפיד על ההנחיות זה בכלל בכלל לא קשור לסוגיה של אמונה ובטחון אלא לסוג של אסטרטגיה ושקלול נתונים כיצד להתמודד טקטית מול הנגיף... אבל אין פה שום קשר לבטחון בה' יותר מאלו שלא שמרו... נא לא להתבלבל ולא לערבב נושאים...) ועל זה יש הרבה מאיתנו שצריכים לחזור בתשובה!!! כן... מאלו שקיבלו הוראה שלא להקפיד על ההוראות... יש כאלו שלא שימשו כל צורכם והבינו לא נכון... הם הבינו מרביותהם שהמשמעות היא שאפשר לזלזל בבריאות (של עצמם ושל אחרים) ועל זה צריך לחזור בתשובה!!! לא! על זה שעשית ששמעת בקול רבך ולא שמרת על ההוראות... אם זה היה הוראה ברורה אתה לא צריך לחזור בתשובה... אבל על ההבנה המוטעית בדעת רבך... שחשבת שזה מגיע ממקום של זלזול בבריאות... על זה צריך לחזור בתשובה!!! (ואיפה בעיקר זה מגיע לידי ביטוי?? שראית את היהודי מהמגזר השני שכן מקפיד וכן שומר על ההוראות וצחקת עליו... כאילו אין לו בטחון בה'... או כאילו עושה שטויות... וזה היה טעות!!! כל הסיבה שאתה לא שמרת על ההוראות זה רק בגלל הוראה אסטרטגית של רבך שיש לו את הכתפיים הרחבות לעשות את השיקול של ריווח והפסד... אבל ללעוג למי שעשה מה שצריך... על זה צריך לחזור בתשובה... ובפורים בעיקר!!!).

בפורים לאורך כל הדרך אנחנו לומדים לעשות שטייגן גם מול חיי החומר!!! אנחנו יורדים מטה מטה ולומדים לראות באחשוורוש והמן יחוד ה'... אנחנו לומדים לפגוש את ה' במחוזות הכי רחוקים... ושם!!! שם אנחנו את עמלק שהוא... בדיוק הוא מלמד אותנו כמה שהגוף שלנו קדוש!!! כי לעמלק לא מספיק שתתבטל מתורה... לא מספיק להמן שישנו מן המצוות... להמן לא יעזור

שהוא יחטיא אותנו... הוא צריך שהמכונה האלוקית הפלאית הזו ששמה יהודי לא תהיה בעולם!!! ואת זה אני זוכר לעמלק... את זה אני לא שוכח להם... ואני מבטיח לך עמלק!!! שמהיום אני אייקר את עצמי... בזכותך!!! רק בזכותך... אתה גילית לי את הסוד הנורא הזה... פעם חשבתי שאני חשוב רק אם אני עושה הרבה מצוות... ואתה גילית לי כמה אני חשוב בעצם החיים שלי!!! איך שרדפת את הסבא שלי... איך שהיה חשוב לך להרוג אותנו... זה מקפיץ אותי מהמיטה... זה מלמד אותי כמה אני בעצם זה שאני פה וכל זמן שהנשמה בקרבי הרי אני מקיים את רצון ה'... שישו בני מעי שישו... תשמחו בסעודת פורים... תגילו בה'... אני אדחוף עוד כזית חלה... עוד כפית "פקוסטו"... עוד שטיקל קרעפלאך... להחיות נפשי!!! להחיות את הקדוש הזה ששרוי במעי...

כמובן שלא כל יום פורים... וביום שאחרי פורים נצטרך להתקדש במותר לנו ולא להיות פרסערים... כן... לא לתת לגוף יותר ממה שצריך... אבל לזכור שהוא קדוש!!!

פורים: ערכת "עזרה ראשונה" לכל השנה כולה...

ישנה תפילה שאנחנו נפגשים איתה מידי יום... קוראים לה תחנון!!! תחנון זו אחת התפילות המסתוריות ביותר... מה זה התחנון הזה??? מה פשר התפילה הזו??? כן אומרים תחנון... לא אומרים תחנון... והספרדים אומרים ככה... והליטאים נופלים על צד שמאל... ויש חסידים שמחפשים יארצייטים... **מה??? מה??? מה פה הסיפור??? מה זה הדבר הזה שישמו תחנון??? ומה שהכי קשה בתחנון...** זה הנוסח הארוך בשני חמישי... האם פעם שמת לב מה אתה אומר??? **הנימה!!!** הסגנון... הזעקה שבוקעת מהתפילה הזו... זה נראה כאילו קרה פה הרגע איזה אסון נוראי... כאילו קרה הרגע איזה משהו טראגי שכולנו הגענו פה והתחלנו לקרוע את השמים... וזה נוסח ארוך... זה כמה דפים שמלאים בזעקה אחת מתמשכת... נבהלה נפשנו מרוב עצבוננו... קומה והושיענו... אל תשפוך חרונך עלינו. הבט נא רחם נא והושיעה נא... ואל ימשל בנו קצף... אל תעשה עמנו כלה בגלותנו... מה??? מה קרה??? בקושי התעוררתי... הכל טוב... לא ידוע לי על איזה פיגוע מיוחד שקרה הבוקר... אז על מה זה הזעקה הגדולה הזו ככה... על הבוקר??? **מה קורה פה??? האם כל שני וחמישי נדרש ממני לפתוח את הלב ברמה שכזו שאני אזעק עד לב השמים??? אז כמובן**

שיהיה את האלו שיגידו: כן!!! כן!!! נדרש ממך כל שני וחמישי להגיע למדרגה הזו... ולזעוק מקירות הלב... **זו התשובה שהכי קל לענות... את זה גם אני יודע להגיד...** אבל הפעם לשם שינוי... אני לא רוצה לטייח את השאלה ולהתחמק ממנה. אלא בא ננסה להיות ראלים. ולבדוק יחד מה כן שייך אלינו בתפילת התחנון מה כן קרוב למושגים שלנו... איך כן אנחנו יכולים להתחבר לתחנון?

ההסבר בזה (בן היתר) הוא כך:

לפי כללי הבטיחות של משרד החינוך בית ספר שרוצה לצאת לטיול חייב להצטייד במאבטח!!! ובחובש עם ערכה של עזרה ראשונה!!! **זאת אומרת כך:** בכל טיול הכי סטנדרטי... והכי סולידי שיש... הטיול לא מתחיל עד שאין חובש שמגיע עם תיק שלם שיש בו... שיש בו... אתה יודע מה יש בו?? שלא תדע... יש בו ערכת החיאה... יש בו גזות שמתאימות לאסון... חוץ מזה מגיע איתנו מאבטח... שיש לו אקדח!!! עם כדורים!!! פעם!!! פעם כשהייתי הולך לסוף של טיולים מאורגנים כאלו... הייתי נכנס ללחץ... ובצדק!!! כי אני מבין שאם מביאים לפה מאבטח וחובש... כנראה שהם לא משועממים... כנראה שבאמת צריך אותם פה!!! זאת אומרת: יש פה חשש אמיתי שיש פה איזה פיגוע... שיגיע פה איזה ערבי... והמאבטח יצטרך לדרוך נשק. ואם הביאו לפה במיוחד חובש והוא עוד סוחב עליו ערכת החיאה והוא לא השאיר אותה באוטובוס... כנראה שצריך את זה!!! זאת אומרת: שאנחנו נמצאים בטיול כ"כ מסוכן שיש חשש אמיתי שמישהו פה יסבול מאי ספיקת לב... ויצטרכו לעשות לו החיאה... זה... זה... זה לא מלחיץ???

אך לי הרבה זמן עד שהסבירו לי: שלא!!! זה לא מלחיץ!!! זה שאנחנו צריכים לקחת איתנו מאבטח וחובש... כי צריך שזה יהיה!!! על כל צרה --- **לא תבא!!!** שמת לב: זה לא על כל צרה שכן תבא אלא על כל צרה **שלא** תבא... זאת אומרת: יתכן שהכל טוב... והכל בסדר ועסקים כרגיל ואין שום סכנה שמשקפת אבל אנחנו צריכים להיות מוכנים. שבמידה ויקרה חלילה משהו... אז לא נעמוד על הלשון בחוץ... ובשביל יש לנו פה ערכת עזרה ראשונה... ונשק דרוך על כל אורח לא קרוא...

על אותו משקל בדיוק: זה התחנון שאנו אומרים מידי שבוע בכלל ובשני

וחמישי בפרט!!!

תחנון זו ערכת עזרה ראשונה השבועית שלנו!!!

אנחנו צריכים להיות מצויידים פעמיים בשבוע עם ערכת ההחייאה הזו שישמה תחנון... זה לא אומר בהכרח שקרה הבוקר אסון נוראי ח"ו... וזה לא אומר שהולך להיות פה אסון ח"ו... זה לא אומר שיש פה אשוערע מצב... אבל מה כן??? **צריך שזה יהיה מוכן!!!** צריך שהערכת ההחייאה תהיה מוכנה... כדי שאם חס ושלום יקרה משהו... שהיא תהיה נגישה וקרובה... **ושוב:** כמו שכשאתי הלכתי בטיוול וראיתי שהחובש מחזיק בידיים שלו ערכת החייאה... זה הלחיץ אותי... מה... זה כזה טיוול מסוכן שאתה כבר מחפש את הקרבן התורן שיאבד את ההכרה... ומה כולם הסבירו לי??? לא!!! אבל צריך להיות מוכנים!!! כדי שאם יקרה משהו... שיהיה עזרה ראשונה... **אותו דבר כאן:** יתכן שהשבוע הזה הוא השבוע הרגוע ביותר בעולם... ויהיה רצון שיהיה כן לשבוע הבא וכל החיים... **אבל להצטייד?!?! צריך להצטייד עם הזעקה הגדולה ביותר...** שהיא תהיה מופיעה בסיפור... ושנחנו נדע אותה בעל פה... והיא תהיה נגישה ומוכרת... כדי שאם חלילה יקרה משהו... לא נצטרך לפתוח את דפי זהב... לא נצטרך להתחיל לגשש באפלה... מאין יבא עזרי... שתמיד תדע שהעזרה הראשונה והאחרונה הלא היא אבינו בשמים!!!

הטור בהלכות פורים אומר דבר מאוד מעניין:

הטור מביא שיטת ראשונים (שלא נפסקה להלכה) שדווקא בפורים נוהגים להגיד תחנון!!! ולמה??? כי דווקא בגלל שזה היה יום של גאולה... אז אדרבה... לכן זה זמן ראוי לזעוק על הגאולה העתידה... ולכן דווקא ביום זה ראוי להגיד תחנון... **וזה כמוכן מאוד תמוה:** כי אם ככה... אז אני חושב שגם בפסח צריך להגיד תחנון... כי גם אז זה יום של גאולה... **רק מה??? כולנו מבינים שהיות ופסח זה מועד...** אז לא מתפללים בו על צרות... ואם ככה... אז לגבי זה פורים גם נקרא יום טוב... **ואם כן: מאוד תמוה:** למה פתאום בפורים יש כן איזה הוה אמינה להגיד תחנון??? ?

ההסבר לכאורה הוא כך:

יש מכנה משותף מאוד גדול בין פורים לתחנון!!!**כל המהות של פורים זה סוג של תחנת "טרם" במרכז העיר!!! פורים הוא****מסוק חילוץ באמצע המסלול!!!**

מהותו ותכליתו של פורים זה להחדיר את **דברי הצומות וזעקתם!!!** לשניהם... גם לפורים וגם לתחנון יש כח עוצמתי של ישועה **באמצע** החיים!!! **באמצע** השנה!!! פורים הוא תחנה של יום כיפור באמצע **השנה...** ותחנון הוא תחנה של זעקה באמצע שגרת **השני וחמישי האפרוריים... שניהם** - פורים ותחנון... שניהם עומדים הכן בעמדת הזנקה על כל צרה ש--לא תבא!!! נכון... שלא תבא... אבל שתמיד תזכור שאם חלילה יבא משהו... שתדע את הכתובת... אני מאחל לכל קוראי אז נדברו בפרט ולכל עם ישראל בכלל שלא תצטרכו לעולם להתקשר לאמבולנס... תענו אמן... אבל!!! על כל צרה שלא תבא... אם ח"ו קורה משהו... חשוב שתדעו שיש חיוג של חירום ששמו 101 או לחילופין 1221!!! אז זהו!!! שעל אותו משקל: יהודי יקר: שתדע שגם אם היום הכל טוב... וגם כשאתה מתפלל... אתה מתפלל בנימה של שמחה והודאה... יהי רצון שתמיד ככה יהיה... אבל תגיד והוא רחום!!! שתדע שיש כזה דבר... שזה יהיה אצלך תמיד בעמדת הזנקה על כל צרה שכמובן לא תבא...

תענית אסתר זה צום שאין לו שום הבנה!!!

אנחנו לא מתאבלים על משהו... לא זועקים על משהו שקרה... או שלא יקרה... שום דבר!!! כל פעם מחדש כשאני אומר סליחות בתענית אסתר... אני לא יודע על מה אני אומר סליחות... **בשלמא** בימים הנוראים אני מבקש סליחה על כל העבירות שעשיתי השנה... **בשלמא** בכל הצומות האחרים... אנחנו מתאבלים בסליחות על חורבן בית המקדש... אבל בתענית אסתר... **על מה להגיד סליחות???** על זה שמחר פורים?? על זה שב"ה תלו את המן על העץ... מה זה קשור לסליחות?? אתה רוצה... בא נפתח שולחן... נמזוג לחיים... ונתחיל לשיר קרובץ לפורים... אבל סליחות לתענית אסתר... מה הקשר???

אתה יודע מה התשובה???**תענית אסתר זה קורס לעזרה ראשונה!!!** אם סיכמנו שפורים זה הערכת

החייאה של השנה... אז תענית אסתר זה הקורס המקדים... פורים זה הרי יום של תזכורת שעל כל צרה שלא תבא... שתדע שיש תפילה!!! כי לא בזה ולא שיקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו... אז היות ופורים זה יום של ערכת החייאה... אז תענית אסתר במקביל היא יום של קורס מזורז לעזרה ראשונה בפועל... **יום תענית אסתר זה יום שמעמיד אותנו בפני תזכורת: יהודי יקר!!!** **שתדע שיש כזה דבר להתפלל והקב"ה עונה!!!** ואתה יודע מה??? יש משהו שאולי לא כ"כ פופולרי לדבר עליו בדור שלנו... אבל יש כזה דבר שקוראים לו **"תענית יחיד"!!!** כן... יש הלכות תענית בשו"ע... שכל יהודי שיש לו צרה יכול לקבל ע"ע תענית יחיד כדי לזעוק על הצרה הפרטית שלו... אה... מה תגיד: כל היושב בתענית נקרא חוטא...??? **אתה צודק!!!** על מי זה מדובר??? על מי שיושב בתענית מדין פרישות וקדושה... הוא נקרא חוטא... **אבל אתה??? יש לך הרי מצוקה נוראית בתקופה האחרונה... אתה נמצא כעת בעיצומו של משבר שיש לך רגעים שאתה מרגיש שזהו... כלו כל הקיצין... נכון??? אם אתה מזדהה עם התיאורים האלו... אז אתה בצרה!!! אם אתה בצרה אז בא נראה אותך **מקדיש יום של זעקה!!! תקדיש יום של ניתוק פלאפון!!! יום שכל כולו זעקה לרבש"ע...**** לא צריך לנסוע לשום קבר ולשום ציון... תעמוד במנחה של יום לפני כן... ותקבל על עצמך תענית במנחה... ולמחרת יהיה לתענית שלך תוקף של דין תענית!!! אז כמובן שמי שמאוד מפחד מתעניות... זה בסדר... לא חייבים... אין שום חובה לצום... אבל מי שיש לו באמת מצוקה גדולה... לפעמים תענית יכולה לבטא את הזעקה שעומדת מאחורי התפילה שלו... **כי באיזשהו מקום תענית זה סוג של שביתת רעב!!!** זה לא חלילה שביתת רעב מול הרבש"ע... אבל זה שביתת רעב מול האדם בעצמו... כי בינינו... **איך זה עובד??? יש לנו איזה מצוקה... ואנחנו סוחבים אותה... גוררים רגלים וממשיכים את השגרה עד שלאט לאט משלימים עם העובדה ולומדים לחיות עם הבררן... מותר פעם אחת לדפוק על השולחן ולעשות שביתת רעב ולעצור את השגרה!!! יום שלם שהוא מוקצה כולו לזעקה לשמים!!! איך מקצים כזה יום רשמי??? על ידי תענית... אז שלא תבין לא נכון... אין לי שום אינטרס לעודד צומות... אבל כן לעודד דרמטיות ורשמיות של דברי (הצומות ו-) זעקתם!!!** וזה מטרת תענית אסתר ופורים... אלו ימים שמוקצים ומוקדשים להחדיר לנו את שיש כזה דבר

לדפוק על השולחן ולקרא עצרה ולקרוע את השמים!!!

אגב... אם כבר פתחנו את הנושא של ערכת עזרה ראשונה... אני רוצה לשתף

אותך בתופעה מעניינת: יש איזה בית כנסת אחד ששנים אני מתפלל בו... ומול העיניים שלי יש ארון של ערכת החייה!!! שנים אני עומד שם... שם אני משחק עם הידית של הארון הזה... שנים אני עומד מול זה... והנה יום אחד קרה איזה משהו וקראו להצלה... ואיש ההצלה שאל: האם יש פה ערכת החייה??? אני לא ידעתי לענות!!! לא!!! ואז הוא הראה לי את זה מול העיניים שלי... ושאל לי: אתה עיוור??? אתה לא רואה כתוב שחור ע"ג לבן??? נו... מה אתה אומר? אני באמת עיוור??? ממש לא!!! כל דבר שאנחנו יותר מידי רגילים אליו! אנחנו לא רואים אותו!!! לא רואים אותו בעיניים! אנחנו פשוט עוברים לידו. אם יקחו אותו יום אחד... אני פתאום אשים לב שחסר כאן משהו. אבל סתם ככה. אני לא רואה את זה בעיניים!!!

הבעיה הזו היא הההבעיה שלנו בתפילה!!!

דווקא בגלל שאנחנו כ"כ הרבה פוגשים את התפילה... דווקא בגלל שאנחנו פעמיים בשבוע אומרים והוא רחום... מרוב שאנחנו דשים בזה (וכמובן לא משקיעים בזה ולא מרעננים את זה... במידה ואכן כך...) אז אנחנו לא רואים את זה בעיניים!!! אם יפריע לנו משהו ואנחנו כבר נבין שצריך להתפלל... אנחנו לא נעלה על דעתנו לרגע... שאפשר להתפלל על זה בשמו"ע... כי... כי דווקא בגלל שאנחנו רגילים כ"כ להתפלל... אז אנחנו לא רואים את השמו"ע בעיניים... זה עובר לידנו... אנחנו נגיד תהילים... נחפש תפילות מיוחדות שתקנו לנו... ואת ה'והוא רחום' שסידרו לנו חז"ל!!! ערכת העזרה ראשונה הזמניה הזו שעומדת לנו מול העיניים... דווקא עליה אנחנו נדלג... **זה אבסורד!!!** אין ברירה... אם אנחנו רוצים שזה לא יקרה צריך להפעיל מודעות... אנחנו צריכים מידי פעם לנער את עצמנו... להרים לשבריר שניה את הכיפה ולתקוע אותה שוב בראש ולהגיד: הנה... אני יהודי דתי... ואני כעת הולך לבית הכנסת... בשביל מה??? בשביל להתפלל... אה... נכון...